د قاضيانو كِتاب

د يهوداه او شمعون قبيلو ادونى‌بزق بادشاه نيول

١ (١) د يشوَع د مرګ نه پس بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ نه تپوس وکړو، ”زمونږ کومې قبيلې وړومبے لاړې شى چې په
کنعانيانو حمله وکړى؟“ (٢) مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”د يهوداه قبيله دې وړومبے لاړه شى. زۀ هغه مُلک د هغوئ په
حواله کوم.“ (٣) د يهوداه خلقو د شمعون قبيلې يعنې خپلو رشته‌دارو ته ووئيل، ”مونږ سره هغه علاقې ته لاړ شئ چې مونږ
له راکړے شوې ده او مونږ به په شريکه د کنعانيانو سره جنګ وکړُو. بيا به مونږ ستاسو سره هغه علاقې ته لاړ شو کومه
چې تاسو له درکړے شوې ده.“ نو د شمعون قبيله (٤) او د يهوداه قبيله په شريکه جنګ له لاړل. مالِک خُدائ هغوئ له په
کنعانيانو او فرزيانو فتح ورکړه او هغوئ د بزق په ښار کښې لسو زرو سړو له شکست ورکړو. (٥) هغوئ ادونى‌بزق هلته
وموندلو او د هغۀ سره يې جنګ وکړو. (٦) ادونى‌بزق وتښتېدو، خو هغوئ ورپسې وُو او وې نيولو او د لاسونو او پښو متې
ګوتې يې ترې نه پرې کړې. (٧) ادونى‌بزق ووئيل، ”اويا داسې بادشاهانو زما د دسترخوان نه پاتې شوې ټُکړې راټولې کړې
دى چې د هغوئ د لاسونو او د پښو غټې ګوتې پرې کړے شوې وې. اوس خُدائ پاک ما سره هم هغه شان وکړل لکه څنګه
چې ما د هغوئ سره کړى وُو.“ هغه يروشلم ته بوتلے شو، چرته چې هغه مړ شو.

د يهوداه قبيلې يروشلم او حبرون فتح کول

(٨) د يهوداه سړو په يروشلم حمله وکړه او قبضه يې کړو. هغوئ د دې خلق ووژل او په ښار يې اور ولګولو. (٩) د دې نه
پس هغوئ روان وُو چې کنعانيانو سره جنګ وکړى چې هغوئ د غرونو په مُلک، جنوبى اوچه برخه او لاندې علاقو کښې
اوسېدل. (١٠) هغوئ د کنعانيانو خِلاف روان شول. کنعانيان د حبرون په ښار کښې اوسېدل، چې مخکښې دا د قِريَت‌اربع
په نوم يادېدو او هلته هغوئ د سيسى، اخيمان او تلمى ډلو له شکست ورکړو.

د عتنى‌ايل د دبير ښار فتح کول

(١١) د يهوداه سړى د هغه ځائ نه د دبير ښار طرف ته روان شول، چې په هغه وخت کښې د قِريَت‌سِفر په نوم يادېدو. (١٢)
په هغوئ کښې د يو نوم کالب وو، کالب وفرمائيل، ”زۀ به خپله لور عکسه هغه سړى له ورکړم چې وادۀ يې کړى چې څوک
قِريَت‌سِفر قبضه کړى.“ (١٣) هغه ښار عتنى‌ايل قبضه کړو، چې د کالب د کشر ورور قنز زوئ وو، نو کالب خپله لور
عکسه هغۀ ته وادۀ کړه. (١٤) د وادۀ په ورځ عکسې عتنى‌ايل ته منت وکړو چې د هغې د پلار نه يو پټے وغواړى. هغه د خپل
خر نه کوزه شوه او کالب ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ څۀ غواړې؟“ (١٥) هغې ورته ووئيل، ”زما سره يوه ښېګړه وکړه ځکه چې
تا ما له په جنوبى برخه کښې زمکه راکړې ده، نو ما له د اوبو څۀ چينې هم راکړه.“ نو کالب هغې له بره او ښکته چينې
ورکړې.

د يهوداه او بنيامين قبيلو فتح

(١٦) د موسىٰ د سخر اولاد قينيان د کجورو د ونو ښار يريحو نه د يهوداه خلقو سره روان وُو، د يهوداه صحرا ته داخل

شول. هغوئ په جنوب کښې د عراد د ښار سره نزدې، خلقو سره اوسېدل. ۱۷ د یهوداه خلق د شمعون خلقو سره لاړل او
هغوئ په شریکه کنعانیانو له شکست ورکړو، کنعانیان د صِفت په ښار کښې اوسېدل. هغوئ په پوره توګه ښار تباه کړو او
حُرمه نوم یې پرې کېښودو. ۱۸ د یهوداه سړو غزه، اسقلون او عقرون، دا ټول ښارونه او د دې علاقې هم قبضه کړې. ۱۹
مالِک خُدائ د یهوداه د خلقو مل وو. هغوئ د غرونو مُلک قبضه کړو، خو هغوئ د دې جوګه نۀ وُو چې د مېدانونو نه خلق
وشړی، ځکه چې د هغوئ سره د اوسپنې ګاډئ وې. ۲۰ لکه څنګه چې موسیٰ حُکم کړے وو، حبرون کالب ته ورکړے
شو، کالب د عناق د اولاد درې قبیلې د هغه ښار نه شړلې وې. ۲۱ خو د بنیامین د قبیلې خلقو هغه یبوسیان ونۀ شړلے
شول چې په یروشلم کښې اوسېدل او هم د هغه وخت نه یبوسیان هلته د بنیامین د خلقو سره اوسیږی.

د اِفرائیم او منسی قبیلو بیت‌ایل قبضه کول

۲۲-۲۳ د اِفرائیم او منسی قبیلې لاړې چې په بیت‌ایل ښار باندې حمله وکړی په هغه وخت کښې د دې لوز نوم وو. مالِک
خُدائ د هغوئ مدد وکړو. هغوئ هغه ښار ته جاسوسان ولېږل، ۲۴ هغوئ یو سړے ولیدو چې د ښار نه راووتلو نو هغۀ ته
یې ووئیل، ”ښار ته د ننوتلو لار مونږ ته وښایه او مونږ به تا سره ښۀ سلوک وکړُو.“ ۲۵ نو هغۀ ورته لار وښودله او د اِفرائیم
او منسی خلقو په ښار کښې هر یو کس ووژلو او صِرف دا سړے او د هغۀ کورنی یې پرېښوده. ۲۶ وروستو دا سړے د
حِتیانو مُلک ته لاړو، هلته یې یو ښار جوړ کړو او په دې باندې یې لوز نوم کېښودو، تر اوسه پورې یې هم دغه نوم دے.

هغه خلق کوم چې بنی اِسرائیلو ونۀ شړل

۲۷ د منسی قبیلې هغه خلق ونۀ شړل چې کوم د بیت‌شان، تعنک، دور، ابلیعام، مِجدو او په ګېرچاپېره کلو کښې اوسېدل،
او کنعانیان هم هلته دېره وُو. ۲۸ کله چې بنی اِسرائیلیان طاقتور شول، نو هغوئ کنعانیان دې ته مجبور کړل چې د هغوئ
دپاره کار کوی، خو بیا یې هم هغوئ ټول ونۀ شړل. ۲۹ د اِفرائیم قبیلې هغه کنعانیان ونۀ شړل چې د جزر په ښار کښې
اوسېدل، نو کنعانیان هم هلته د هغوئ سره اوسېدل. ۳۰ د زبولون قبیلې هغه خلق ونۀ شړل کوم چې د قِطرون او نهلال په
ښارونو کښې اوسېدل، نو کنعانیان هم هلته د هغوئ سره اوسېدل او دې ته مجبور وُو چې د هغوئ دپاره کار کوی. ۳۱ د
آشر قبیلې هغه خلق ونۀ شړل کوم چې د عکو، صیدا، احلاب، اکزیب، حلبه، افیق، رِحوب په ښارونو کښې اوسېدل. ۳۲ د
آشر قبیلې خلق د هغه ځائ د کنعانیانو سره اوسېدل، ځکه چې هغوئ کنعانیان ونۀ شړل. ۳۳ د نفتالی قبیلې هغه خلق ونۀ
شړل کوم چې د بیت‌شمس او بیت‌عنات په ښارونو کښې اوسېدل. د نفتالی خلق د هغه ځائ د کنعانیانو سره اوسېدل، خو
هغوئ یې دې ته مجبور کړل چې د هغوئ دپاره کار کوی. ۳۴ اموریانو د دان قبیلې خلق مجبور کړل چې د غرونو مُلک ته
لاړ شی او هغوئ یې دې ته نۀ پرېښودل چې لاندې مېدان ته لاړ شی. ۳۵ اموریان په ایالون، سعلبیم، او د حِرس په غرۀ
کښې دېره وُو، خو د اِفرائیم او منسی قبیلې طاقتورې شوې او د هغوئ نه یې په زور کار اخستو. ۳۶ د اموریانو د حد پوله
د لړم درې نه واخله تر سلع پورې او د دې نه اخوا هم وه.

په بوکیم کښې د مالِک خُدائ فرښته

۲ ۱ د مالِک خُدائ فرښته د جِلجال نه بوکیم ته لاړه او بنی اِسرائیلو ته یې وفرمائیل، ”ما تاسو د مِصر نه راوویستلئ او
هغه مُلک ته مې راوستلئ چې ستاسو د پلار نیکۀ سره ما د هغې وعده کړې ده. ما وفرمائیل زۀ به هیڅکله ستاسو سره خپل

لوظ مات نهٔ کړم. ۲ تاسو چې د هغه خلقو سره هيڅ لوظ ونهٔ کړئ کوم چې په دې مُلک کښې اوسيږى بلکې د هغوئ د
قربانۍ ځايونه راوغورزوئ. خو تاسو زما د حُکم نافرمانى کړې ده. تاسو داسې ولې کړى دى؟ ۳ اوس زهٔ تاسو ته وايم
چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو زهٔ به دا خلق نهٔ شړم. هغوئ به ستاسو دشمنان شى او د هغوئ معبودان به ستاسو دپاره يو
دام جوړ شى.“ ۴ کله چې د مالِک خُدائ فرښتې دا خبرې بنى اِسرائيلو ته وکړې نو ټول قوم په چغو چغو وژړل، ۵ نو
ځکه په هغه ځائ يې بوکيم نوم کېښودو چې مطلب يې ژړا دے او هلته هغوئ مالِک خُدائ ته قربانى پېش کړې.

د يشوَع مرګ

۶ يشوَع چې کله بنى اِسرائيل رُخصت کړل، نو هره يوه قبيله لاړله چې د هغه مُلک خپله خپله برخه ونيسى. ۷ تر کومې
پورې چې يشوَع ژوندے وو، نو بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِدمت کولو او د هغهٔ د مرګ نه پس چې تر کومې پورې هغه
مشران ژوندى وُو چې هغوئ په خپله هغه ټول لوئ کارونه ليدلى وُو چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو دپاره کړى وُو، نو
هغوئ هم هغه شان کول. ۸ د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے د نون زوئ يشوَع د يو سل او لسو کالو په عُمر کښې مړ
شو. ۹ هغه په خپله زمکه کښې ښخ کړے شو، هغه ځائ د جعس په شمالى طرف د اِفرائيم غرونو په مُلک تمنتحِرس
کښې وو. ۱۰ هغه ټول نسل هم مړ شو او وروستې نسل مالِک خُدائ او هغه څهٔ هېر کړل چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو
دپاره کړى وُو.

د بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ عبادت بس کول

۱۱ نو بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د بعل د بُتانو عبادت يې شروع کړو. ۱۲ هغوئ د مالِک خُدائ
عبادت پرېښودو، کوم چې د هغوئ د پلار نيکهٔ خُدائ پاک وو، هغه خُدائ پاک چې هغوئ يې د مِصر د مُلک نه راويستلى
وُو او هغوئ د نورو معبودانو عبادت شروع کړو، د هغه خلقو د معبودانو چې د هغوئ په خواوشا کښې اوسېدل، هغوئ
ورته سجدې وکړې او مالِک خُدائ يې په غصه کړو. ۱۳ هغوئ د مالِک خُدائ عبادت پرېښودو او د بعل او عستارات
خِدمت يې شروع کړو. ۱۴ نو مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته سخت غصه شو او هغوئ يې ډاکوانو ته حواله کړل او ډاکوانو
هغوئ لوټ کړل. هغهٔ په هغوئ باندې ټول د خوا او شا دشمنان غالِب کړل، نو هغوئ نور د دې جوګه نهٔ وُو چې خپلو
دشمنانو ته ټينګ شى. ۱۵ هر ځل چې هغوئ جنګ له تلل، نو مالِک خُدائ به د هغوئ خِلاف وو او هغوئ به يې د شکست
سره مخ کول، لکه څنګه چې هغهٔ فرمائيلى وُو چې هغه به هم داسې وى. هغوئ په سخت کړاؤ کښې راګېر وُو. ۱۶ بيا
مالِک خُدائ په بنى اِسرائيلو باندې قاضيان مقرر کړل او دې قاضيانو د ډاکوانو نه خلاص کړل. ۱۷ خو بنى اِسرائيلو
خپلو قاضيانو ته غوږ ونهٔ نيولو. بنى اِسرائيلو د مالِک خُدائ سره بې‌غېرتى وکړه او د نورو معبودانو عبادت يې وکړو. هغوئ
زر د هغې لارې نه واوړېدل چې په کومه د هغوئ پلار نيکهٔ روان وُو، چې هغوئ په فرمانبردارۍ سره د مالِک خُدائ د حُکم
په مطابق روان وُو. ۱۸ کله هم چې مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له يو قاضى ورکړو، نو مالِک خُدائ به د هغه قاضى مل وو
او خلق به يې د خپلو دشمنانو نه بچ کول چې تر کومې به هغه قاضى ژوندے وو. نو مالِک خُدائ به په هغوئ رحم کولو
ځکه هغوئ د خپلو تکليفونو او مصيبتونو لاندې فرياد کولو. ۱۹ خو چې کله به قاضى مړ شو، نو خلق به هم هغه ناوړه
کارونو ته وروګرځېدل او د مخکښنى نسل نه به يې بدتر عمل کولو. هغوئ به د نورو معبودانو خِدمت او عبادت کولو او د
خپلو بدو عملونو او خپلو ضدى طريقو پرېښودو نه به يې اِنکار کولو. ۲۰ نو مالِک خُدائ به بنى اِسرائيلو ته سخت په قهر
شو او ويې فرمائيل، ”دې نسل هغه لوظ مات کړے دے چې ما يې د دوئ پلار نيکهٔ له د پوره کولو حُکم ورکړے وو.

ځکه چې دوئ زما نافرمانی کړې ده، ۲۱ د یشوَع د مرګ په وخت چې په هغه مُلک کښې کوم قومونه پاتې وُو نو زهٔ به
هغوئ نور نهٔ شړم. ۲۲ زهٔ به هغوئ د دې دپاره استعمال کړم چې دا معلومه کړم چې دا بنی اِسرائیلیان د خپل پلار نیکهٔ په
شان زما په لاره روان دی او کهٔ نه.“ ۲۳ نو مالِک خُدائ هغه قومونه پرېښودل چې په هغه مُلک کښې پاتې شی، هغهٔ نهٔ
یشوَع له په هغوئ باندې فتح ورکړه او نهٔ یې د یشوَع د مرګ نه پس زر هغوئ وشړل.

په هغه مُلک کښې پاتې شوی قومونه

۳ ۱ بیا مالِک خُدائ څهٔ قومونه په هغه مُلک کښې د دې دپاره پرېښودل چې هغه بنی اِسرائیلیان وآزمائی چې کوم د
کنعان په جنګونو کښې شامل نهٔ وُو. ۲ هغهٔ داسې د دې دپاره وکړل چې د بنی اِسرائیلو هر یو نسل ته د جنګ چل
وښائی، خصوصاً هغوئ ته چې کومو مخکښې هيڅکله هم جنګ نهٔ دے کړے. ۳ په هغه مُلک کښې پينځهٔ فلستی ښارونه
پاتې شول، ټول کنعانیان، صیدانیان او حِویان چې د بعل حرمون غر نه واخله د حمات درې پورې د لبنان په غرونو کښې
اوسېدل. ۴ هغوئ د بنی اِسرائیلو دپاره یو آزمېښت وو، چې دا معلومه شی چې مالِک خُدائ د موسیٰ په ذریعه بنی
اِسرائیلو له کوم حُکمونه ورکړی وُو چې په هغې باندې عمل کوی او کهٔ نه. ۵ نو داسې بنی اِسرائیل د کنعانیانو، حِتیانو،
اموریانو، فرزیانو، حِویانو او یبوسیانو سره اوسېدل. ۶ هغوئ د دوئ لوڼه وادهٔ کړې او خپلې لوڼه یې د هغوئ زامنو له
ورکړې او د هغوئ د معبودانو عبادت یې وکړو.

عتنیاېل

۷ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه، خپل خُدائ پاک یې هېر کړو او د بعل او اشیرې د بُتانو عبادت یې
وکړو. ۸ نو مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو ته په قهر شو او د مسوپتامیه بادشاه کوشن رِسعتیم ته یې حواله کړل او اتهٔ کاله
یې په هغوئ حکومت وکړو. ۹ بیا بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او مالِک خُدائ د هغوئ د بچ کولو دپاره یو
خلاصونکے ورولېږلو. دا عتنیاېل وو چې د کالب د کشر ورور قنز زوئ وو. ۱۰ د مالِک خُدائ روح په هغهٔ نازل شو او
هغه د بنی اِسرائیلو قاضی شو. عتنیاېل جنګ له لاړو او مالِک خُدائ هغهٔ له د مسوپتامیه په بادشاه باندې فتح ورکړه. ۱۱
څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو او بیا د قنز زوئ عتنیاېل مړ شو.

اهُود

۱۲ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف بیا ګناه وکړه، نو د دې په وجه مالِک خُدائ د موآب بادشاه عجلون د بنی اِسرائیلو
نه طاقتور کړو. ۱۳ عجلون عمونیان او عمالیقیان د ځان سره ملګری کړل، هغوئ بنی اِسرائیلو له شکست ورکړو او د
کجورو ښار یریحو یې قبضه کړو. ۱۴ بنی اِسرائیلیان اتلس کاله د عجلون بادشاه د اختیار د لاندې وُو. ۱۵ بیا بنی
اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو او مالِک خُدائ د هغوئ د بچ کولو دپاره یو خلاصونکے ورولېږلو. د هغهٔ نوم اهُود وو،
هغه د بنیامین د قبیلې د جیرا زوئ وو او هغه ګس متے وو. بنی اِسرائیلو اهُود د موآب بادشاه عجلون ته د محصُول سره
ورولېږلو. ۱۶ اهُود یوه دوه مخیزه تُوره جوړه کړې وه چې تقریباً اتلس اِنچې اوږده وه. هغهٔ دا د خپلو جامو لاندې د ښی
پښې سپینې پورې تړلې وه. ۱۷ بیا هغهٔ محصُول عجلون له یوړو، څوک چې ډېر څورب سړے وو. ۱۸ کله چې اهُود هغهٔ
له محصُول ورکړو، چې کومو سړو دا راوړے وو نو هغوئ یې رُخصت کړل. ۱۹ خو چې کله اهُود د کاڼو بُتانو ته ورسېدو

چې جِلجال ته نزدې وو، نو عجلون ته راواپس شو او ورته يې ووئيل، "بادشاه سلامت، زما سره ستا دپاره يو د راز خبره
ده." نو بادشاه ورته ووئيل، "اوس خبره مۀ کوه." او د هغۀ ټول نوکران د هغۀ د حضور نه لاړل. ۲۰ بيا چې کله بادشاه په
چت باندې په خپله يخه کوټه کښې ناست وو، اهُود هغۀ له ورَغلو او ورته يې ووئيل، "زما سره ستا دپاره د خُدائ پاک نه يو
پېغام دے." نو بادشاه د تخت نه پاڅېدو. ۲۱ اهُود د خپل ګس لاس سره د ښي طرف نه تُوره راوويسته او د بادشاه په
خېټه کښې يې ننه ويستله. ۲۲ تُوره دومره ډُوبه لاړه چې د دې لاسکے په وازګه باندې پټ شو. اهُود تُوره د بادشاه د خېټې
نه راونۀ ويستله او د بادشاه کولمو نه ګند راووتلو. ۲۳ بيا اهُود برنډې ته ووتلو، هغۀ پسې يې دروازې بندې کړې او تالې يې
ولګولې، ۲۴ او ترې نه لاړو. نوکران راغلل او وې ليدل چې دروازې تاله وې، هغوئ صِرف دا خيال کولو چې بادشاه دننه
دے او متيازې کوی. ۲۵ هغوئ تر څۀ وخته پورې انتظار وکړو، خو چې هغۀ بيا هم دروازه کولاو نۀ کړه، نو هغوئ چابی
واخستله او دا يې کولاو کړه. او د هغوئ نبک دننه په فرش باندې مړ پروت وو. ۲۶ په کوم وخت چې هغوئ اِنتظار کولو
نو اهُود وتښتېدو، هغه د کاڼو بُتانو نه تېر شو او سعيرت ته وتښتېدو. ۲۷ کله چې هغه د غرونو مُلک اِفرائيم ته ورسېدو، نو
هغۀ بيګل وغږولو چې بنی اِسرائيليان د جنګ دپاره راغونډ کړی، بيا يې هغوئ د غر نه لاندې بوتلل. ۲۸ هغۀ ورته ووئيل،
"په ما پسې راځئ. مالِک خُدائ تاسو له په خپلو دشمنانو يعنې موآبيانو باندې فتح درکړې ده." نو هغوئ په اهُود پسې لاندې
لاړل او هغه ځائ يې قبضه کړو چې په کوم ځائ کښې به موآبيان د اُردن سيند نه پورې وتل، هغوئ هيڅوک هم د پورې
وتلو اجازت ورنۀ کړو. ۲۹ هغوئ په هغه ورځ باندې تقريباً لس زره ښۀ، تکړه موآبيان فوجيان ووژل، يو هم ونۀ تښتېدلو.
۳۰ په هغه ورځ بنی اِسرائيلو موآبيانو له شکست ورکړو او اتيا کاله په هغه مُلک کښې امن وو.

شمجر

۳۱ وريسې مشر د عنات زوئ شمجر وو. هغۀ شپږ سوه فلستيان په تېرۀ لښته باندې ووژل او بنی اِسرائيليان يې هم بچ
کړل.

دبوره او برق

۴ ۱ د اهُود د مرګ نه پس، بنی اِسرائيلو بيا د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه. ۲ نو مالِک خُدائ هغوئ يو کنعانی
بادشاه يابين ته حواله کړل، چا چې د حصور په ښار کښې بادشاهی کوله. د هغۀ د لښکر مشر سِسيرا وو، کوم چې په
حروست هګوئيم کښې اوسېدو. ۳ د يابين نهۀ سوه د اوسپنې ګاډې وې او هغۀ د ظلم زياتی سره شل کاله په بنی اِسرائيلو
حکومت وکړو. بيا بنی اِسرائيلو د مدد دپاره مالِک خُدائ ته فرياد وکړو. ۴ نو د لفيدوت ښځه، دبوره يوه پېغمبره وه او
په هغه وخت کښې هغې د يو قاضی په توګه د بنی اِسرائيلو خِدمت کولو. ۵ هغه به د اِفرائيم غرونو په مُلک کښې د راما
او بيت‌ايل په مينځ کښې د کجورې يوې خاص ونې لاندې کښېناسته او بنی اِسرائيل به هلته د فېصلو کولو دپاره ورتلل. ۶
يوه ورځ هغې په نفتالی کښې د قادِس ښار د ابی‌نوعم زوئ برق راوغوښتلو او ورته يې وفرمائيل، "مالِک خُدائ، د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک تا له دا حُکم درکړے دے چې د نفتالی او زبولون قبيلو نه لس زره سړی روان کړه او د تبور غر ته يې
بوځه. ۷ زۀ به د يابين د لښکر مشر سِسيرا وغولوم چې د قيسون سيند سره ستا خِلاف جنګ وکړی. د هغۀ سره به خپلې
ګاډې او فوجيان وی، خو زۀ به تا له په هغۀ باندې فتح درکړم." ۸ برق جواب ورکړو، "کۀ تۀ ما سره ځې نو زۀ به لاړ
شم، خو کۀ تۀ راسره نۀ ځې، نو بيا زۀ هم نۀ ځم." ۹ هغې جواب ورکړو، "ټيک ده، زۀ به تا سره لاړه شم، خو په دې
منصوبه کښې به تا ته عزت نۀ ملاوېږی، ځکه چې مالِک خُدائ به سِسيرا يوې ښځې ته حواله کړی." نو دبوره د برق سره

قادِس ته روانه شوه. ١٠ برق د زبولون او نفتالی قبیلې قادِس ته راوغوښتلې او لس زره سړی په هغهٔ پسې روان ؤو. دبوره
د هغهٔ سره لاړه. ١١ په دې دوران کښې قینی حِبر په ضعننیم کښې د څېړې ونې سره نزدې د قادِس سره خپله خېمه لګولې
وه. هغه د نورو قینیانو نه لرې تلے وو، چې هغوئ د موسیٰ د اوخې حوباب اولاد وو. ١٢ کله چې سِسیرا خبر شو چې
برق د تبور غرونو ته ختلے دے، ١٣ نو هغهٔ خپلې نهۀ سوه د اوسپنې ګاډئ او ټول سړی راوغوښتل او هغوئ یې د
حروست هګوئیم نه د قیسون سیند ته ولېږل. ١٤ دبورې برق ته ووئیل، "لاړ شه. مالِک خُدائ به ستا لارښودنه کوی، نن
هغهٔ تا له په سِسیرا باندې فتح درکړې ده." نو برق د خپلو لسو زرو سړو سره د تبور غر نه راکوز شو. ١٥ کله چې برق او
د هغهٔ لښکر حمله وکړه، نو مالِک خُدائ سِسیرا د خپلو ټولو جنګی ګاډو او سړو سره په وارخطایۍ آخته کړل. سِسیرا د
خپلې ګاډئ نه راټوپ کړل او پیدل وتښتېدو. ١٦ برق تر حروست هګوئیم پورې په ګاډو او لښکر پسې وو او د سِسیرا ټول
لښکر ووژلے شو. یو سړے هم پاتې نۀ شو. ١٧ سِسیرا د قینی حِبر ښځې یاعیل خېمې ته وتښتېدو، ځکه چې د حصور
بادشاه یابین د حِبر د خاندان سره د امن تړون وو. ١٨ یاعیل د سِسیرا سره مِلاوېدو دپاره راووتله او ورته یې ووئیل،
"صاحِبه، دننه راشه، زما خېمې ته دننه راشه. مهٔ یرېږه." نو هغه دننه راغلو او هغه یې په بستره کښې پټ کړو. ١٩ هغهٔ
هغې ته ووئیل، "زهٔ تږے یم، ما له لږې اوبهٔ راکړه." نو هغې د پیو مشکیزه کولاو کړه، پئ یې په هغهٔ وڅښل او بیا یې پټ
کړو. ٢٠ بیا هغهٔ ورته ووئیل، "د خېمې د دروازې په خولهٔ کښې ودرېږه، چې څوک راځی او تپوس کوی چې دلته څوک
شته، نو ورته وایه چې نشته." ٢١ سِسیرا ډېر سترے وو او په خوږ خوب اودهٔ شو. نو یاعیل ځټک او د خېمې موږے
واخستلو، غلې شان هغهٔ له ورغله، هغې ورله موږے د تندی نه پورې ګاړه وویستلو او موږے په زمکه کښې هم ښخ شو او
هغه مړ شو. ٢٢ کله چې برق په سِسیرا پسې وو نو یاعیل مِلاوېدو دپاره ورووتله او ورته یې ووئیل، "دلته راشه. زهٔ به تا ته
هغه سړے وښایم چې تهٔ یې ګورې." نو هغه د هغې سره دننه لاړو او سِسیرا هلته په زمکه مړ پروت وو چې په تندی کښې یې
د خېمې موږے ټک وهلے شوے وو. ٢٣ په هغه ورځ خُدائ پاک بنی اِسرائیلو له په کنعانی بادشاه یابین باندې فتح ورکړه.
٢٤ بنی اِسرائیل په هغهٔ باندې دومره زورَور شول چې تباه یې کړو.

د دبوره او برق حمد

٥ ١ په هغه ورځ دبورې او د ابی‌نوعم زوئ برق دا حمد ووئیلو، ٢ "د مالِک خُدائ ثناء دې وی. مشرانو د بنی اِسرائیلو
لارښودنه وکړه، او خلقو په خوشحالۍ سره ځانونه پېش کړل. ٣ واورئ اے بادشاهانو، حکومت کوونکو غوږ ونیسئ. زهٔ
به د مالِک خُدائ ثناء صِفت وکړم او ساز به وغږوم هغه مالِک خُدائ ته چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے. ٤ مالِکه
خُدایه، کله چې تهٔ د سعیر د غرونو نه لاړې، کله چې تهٔ د ادوم د علاقې نه راووتلې، زمکه ولړزېدله او د آسمان نه باران
ووریدلو. آو، اوبهٔ د وریځو نه راتوې شوې. ٥ د سینا مالِک خُدائ په وړاندې غرونه ولړزېدل، د مالِک خُدائ په وړاندې
چې د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک دے. ٦ د عنات زوئ شمجر په وخت کښې، د یاعیل په وخت کښې، قافلې په زمکه کښې
نورې نهٔ تلې، او مسافر په تاو راتاو لارو باندې تلل. ٧ د بنی اِسرائیلو کلی پرېښودلے شول، او دا خالی پاتې شول تر دې
پورې چې دبوره د بنی اِسرائیلو د مور په شان راپېدا شوه. ٨ بیا په هغه مُلک کښې جنګ وو کله چې بنی اِسرائیلو نوی
معبودان خوښ کړل. د بنی اِسرائیلو په څلوېښتو زرو سړو کښې، داسې څوک نهٔ ؤو چې هغوئ ډال یا نېزه وړے وې. ٩
زما زړهٔ د بنی اِسرائیلو د مشرانو سره تړلے دے د هغه کسانو سره چې خپل ځانونه د جنګ دپاره پېش کول. د مالِک
خُدائ ثناء صِفت دې وی. ١٠ ووایئ تاسو چې په سپینو خرونو باندې سورلی کوئ، او تاسو په ښو قالینونو باندې کښېنئ،
او تاسو په لاره باندې پیدل مزل کوئ. ١١ د اوبو په ګودرو کښې د سندرغاړو آواز واورئ. هغوئ د مالِک خُدائ فتحې

بیانوی، چې د بنی اِسرائیلو فتحې دی. بیا د مالِک خُدائ خلق د ښار د دروازو طرف ته روان شول. ۱۲ پاڅه، پاڅه.
دبورې، پاڅه او یوه سندره ووایه، د ابی‌نوعم زویه برقه، پاڅه، خپل قېدیان روان کړه. ۱۳ بیا پاتې شوی مشران راکوز
شول، د مالِک خُدائ خلق د طاقتورو خِلاف راکوز شول. ۱۴ هغوئ د اِفرائیم نه مېدان ته راغلل، د بنیامین په قبیله او د
هغوئ په خلقو پسې. مشران د مکیر نه راکوز شول، او آفسران د زبولون نه. ۱۵ د یساکار مشران د دبورې سره راغلل،
یساکار او برق هم راغلل، او هغوئ په مېدان کښې په هغهٔ پسې روان وُو. خو د روبین قبیله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا
فېصله ونهٔ کړے شوه چې راشی. ۱۶ هغوئ ولې د ګډو سره وروستو پاتې شول؟ چې شپانو ته غوږ ونیسی چې رَمو ته
آوازونه کوی؟ آو، د روبین قبیله شش او پنج کښې شوه، هغوئ دا فېصله ونهٔ کړے شوه چې راشی. ۱۷ د جاد قبیله د
اُردن نمرخاتهٔ طرف ته پاتې شوه، او د دان قبیله د سمندری جهازونو سره ولې پاتې شوه؟ د آشر قبیله د سمندر په غاړه پاتې
شوه، هغوئ د سمندر په غاړه پاتې شول. ۱۸ خو د زبولون او نفتالی خلقو خپل ژوند د جنګ مېدان په خطره کښې
واچولو. ۱۹ په تعنک کښې، د مِجدو نِهر سره، بادشاهان راغلل او هغوئ جنګ وکړو، د کنعان بادشاهانو جنګ وکړو، خو
هغوئ سپین زر لوټ نهٔ کړل. ۲۰ د آسمان نه ستورو جګړه کوله، څنګه چې هغوئ په آسمان کښې حرکت کولو، ستورو د
سِسیرا خِلاف جګړه وکړه. ۲۱ په قیسون کښې یو سېلاب هغوئ یوړل د قیسون تېز دریاب هغوئ په مخه کړل. زهٔ به روان
شم او د طاقت سره به روان یم. ۲۲ بیا آسونه په منډه راغلل، او د خپلو پښو د سومونو ښې یې په زمکه باندې جوړې
کړې. ۲۳ د مالِک خُدائ فرښته فرمائی، ”د میروز په خلقو دې لعنت وی، په هغوئ دې سخت لعنت وی. ځکه چې هغوئ د
مالِک خُدائ په جنګ کښې د مدد دپاره رانهٔ غلل، هغوئ د تکړه جنګ کوونکو خِلاف د مالِک خُدائ مدد ونهٔ کړو.“ ۲۴
یاعیل د ټولو ښځو نه بختوره ده، چې د قینی حِبر ښځه ده، د ټولو نه بختوره ښځه چې په خېمو کښې اوسېږی. ۲۵ سِسیراه
اوبهٔ وغوښتلې، خو هغې یئ ورکړل، هغې په یو ښُکلی جام کښې ورله شُملې راوړې. ۲۶ هغې په یو لاس کښې د خېمې
مېږے راوړو، او په بل لاس کښې د مزدور څټک، هغې سِسیرا ووهلو او د هغهٔ کوپړۍ یې ماته کړه، او تندے یې ورله
سورے کړو. ۲۷ د هغې په پښو کښې راپرېوتلو، وغورزېدلو او د هغې پښو کښې پروت وو. د هغې په پښو کښې
لاندې پرېوتو، هغه په زمکه وغورزېدلو او مړ شو. ۲۸ د سِسیرا مور د کړکۍ د جالۍ نه بهر نظر واچولو، هغې تپوس وکړو،
”د هغهٔ ګاډۍ ولې دومره ناوخته کړو؟ مونږ ولې د هغهٔ د ګاډۍ آواز نهٔ اورو؟“ ۲۹ هوښیارو ښځو جواب ورکړو، بلکې هغې
به ځان ته په خپله بیا بیا دا وئیل، ۳۰ ”هغوئ لوټ شوے مال تقسیموی، د هر فوجی دپاره یوه یا دوه ښځې، د سِسیرا
دپاره به رنګ شوې جامې وی، آو، هغه ښې ګُلکاری شوې ټوکرې چې زما د غاړې دپاره دی.“ ۳۱ مالِکه خُدایه، ستا ټول
دشمنان دې هم داسې مړهٔ شی، خو ستا دوستان دې د خپل ټول زور سره د ختونکی نمر په شان وځلیږی.“

او څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو.

جدعون

6 ۱ بنی اِسرائیلو د مالِک خُدائ خِلاف بیا ګناه وکړه، نو هغهٔ د میدیان خلق دې ته پرېښودل چې اووهٔ کاله په هغوئ
بادشاهی وکړی. ۲ میدیانیان د بنی اِسرائیلو نه طاقتور وُو او بنی اِسرائیلیان د هغوئ نه په غارونو او د غرونو په نورو
محفوظو ځایونو کښې پټېدل. ۳ چې کله به هم بنی اِسرائیلو څهٔ تخم وکَرلو، نو میدیانیان به د عمالیقیانو او د صحرا د
قبیلو سره راتلل او په هغوئ به یې حمله کوله. ۴ هغوئ به په هغه مُلک کښې خېمې ودرولې او په جنوب کښې د غزه نه
ګېرچاپېره علاقې پورې فصلونه به یې تباه کول. هغوئ به ټولې ګډې، غواړی او خرونه بوتلل او بنی اِسرائیلو ته به یې د ژوند

تېرولو دپاره هيڅ هم نۀ پرېښودل. ۵ هغوئ به د مُولخانو د لښکر په شان د خپلو څاروو او خېمو سره راتلل. هغوئ او د
هغوئ اوښان د شمېر نه بهر وُو. هغوئ راغلل او زمکه يې ورانه ويجاړه کړه، ۶ بنی اِسرائيليان د ميديانيانو په وجه بېوسه
شول. نو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته د مدد دپاره فرياد وکړو. ۷ کله چې بنی اِسرائيلو د ميديانيانو په وجه مالِک خُدائ
ته فرياد وکړو، ۸ نو هغۀ د هغوئ دپاره يو پېغمبر راولېږلو او هغۀ وفرمائيل، ”ما مالِک خُدائ تاسو په مِصر کښې د
غلامۍ نه راوويستلئ. ۹ ما تاسو د مِصريانو نه او د هغه خلقو نه بچ کړئ چې هغوئ ستاسو سره په دې مُلک کښې جنګ
وکړو. چې تاسو مخ په وړاندې تلئ نو ما هغوئ وشړل او ما تاسو له د هغوئ مُلک درکړو. ۱۰ ما تاسو ته وفرمائيل چې زۀ
مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او تاسو به د اموريانو معبودانو عبادت نۀ کوئ د چا په مُلک کښې چې اوس تاسو
اوسېږئ. خو تاسو ما ته غوږ ونۀ نيولو.“ ۱۱ بيا د مالِک خُدائ فرښته د عفره کلی ته راغله او د څېړی د ونې لاندې
کښېناسته چې دا ونه د يوآس وه، يوآس د ابيعزر د قبيلې سړے وو. د هغۀ زوئ جدعون په پټه باندې د انګورو په لنګرۍ
کښې غنم ټکول، د دې دپاره چې ميديانيان يې ونۀ ګوری. ۱۲ د مالِک خُدائ فرښته هلته هغۀ ته راڅرګنده شوه او ورته يې
وفرمائيل، ”اے تکړه او طاقتور سړيه. مالِک خُدائ ستا مل دے.“ ۱۳ جدعون ورته وفرمائيل، ”صاحِبه، مالِک خُدائ چې
زمونږ مل دے نو دا هر څۀ په مونږ ولې شوی دی؟ هغه ټول عجيبه کارونه چرته دی چې زمونږ پلار نيکۀ مونږ ته وئيل چې
مالِک خُدائ کول، هغوئ يې څنګه د مِصر نه راوويستل؟ مالِک خُدائ مونږ پرېښودلی يُو او ميديانيانو ته يې مونږ حواله
کړی يُو.“ ۱۴ بيا مالِک خُدائ هغۀ له حُکم ورکړو، ”تکړه شه او ورشه او بنی اِسرائيليان د ميديانيانو نه بچ کړه. زۀ به خپله
تا لېږم.“ ۱۵ جدعون ورته په جواب کښې وفرمائيل، ”زۀ بنی اِسرائيليان څنګه خلاص کړم؟ د منسی په قبيله کښې د ټولو
نه کمزورې قبيله زما ده او زۀ په خپل خاندان کښې د ټولو نه کشر يم.“ ۱۶ مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، ”خو زۀ به ستا
مل يم او تۀ به ميديانيان داسې ووهې لکه چې هغوئ صِرف يو کس وی.“ ۱۷ جدعون جواب ورکړو، ”کۀ تۀ زما نه
خوشحاله يې نو ما ته څۀ نښې وښايه چې تۀ په رښتيا مالِک خُدائ يې. ۱۸ تۀ تر هغې پورې دلته ايسار شه چې زۀ تا له
خپله نذرانه راوړم.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ به ستا تر واپس راتلو پورې ايسار يم.“ ۱۹ نو جدعون خپل کور ته دننه لاړو او
يو د چېلۍ بچے يې پوخ کړو او د لسو کلو اوړو نه يې پتيره روټۍ تياره کړه. هغۀ غوښه په يوه ټوکرۍ کښې کېښوده او
ښوروا يې په يو لوښی کښې واچوله او دا يې د مالِک خُدائ فرښتې له ورکړل چې د څېړی د ونې لاندې وه. ۲۰ فرښتې هغۀ
له حُکم ورکړو، ”غوښه او روټۍ په دې ګټ باندې کېږده او ښوروا ورباندې واچوه.“ نو جدعون هم داسې وکړل. ۲۱ بيا د
مالِک خُدائ فرښتې چې کومه امسا نيولې وه د هغې سر يې د غوښې او روټۍ سره ولګولو. د ګټ نه اور راووتلو او غوښه
او روټۍ يې وسوزوله. فرښته بيا پناه شوه. ۲۲ جدعون ته دا پته ولګېده چې هغۀ د مالِک خُدائ فرښته ليدلې ده او په يره
کښې هغۀ وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه پاکه، ما ستا فرښته مخامخ وليدله.“ ۲۳ خو مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”تا ته دې
خېر وی. مۀ يرېږه. تۀ به نۀ مرې.“ ۲۴ جدعون هلته مالِک خُدائ ته يوه قربانګاه جوړه کړه او ”مالِک خُدائ خېر دے“
نوم يې پرې کېښودو. دا تر اوسه پورې په عفره کښې ولاړه ده چې دا د ابيعزر د قبيلې ده. ۲۵ په هغه شپه مالِک خُدائ
جدعون ته وفرمائيل، ”د خپل پلار غوَيے او يو بل غوَيے چې د اوو کالونو وی بوځه، د خپل پلار قربانګاه راوغورزوه چې
د بعل دپاره ده او د هغې په خوا کښې د اشيرې ستنه ماته کړه. ۲۶ په دې لوړ ځائ باندې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته
يوه صحيح قربانګاه جوړه کړه. بيا هغه دوېم غوَيے بوځه او د يوې قربانۍ په توګه يې پوره وسوزوه، د دې په سوزولو
کښې د اشيرې د ستنې لرګی استعمال کړه چې تا ټوټې ټوټې کړې دی.“ ۲۷ نو جدعون خپل لس نوکران بوتلل او هم هغه
شان يې وکړل چې څنګه مالِک خُدائ ورته فرمائيلی وُو. هغه د خپل خاندان او د ښار د خلقو نه سخت يرېدو چې د ورځې
يې داسې کړے وے، نو هغۀ د شپې داسې وکړل. ۲۸ کله چې په ورپسې سحر د ښار خلق وختی پاڅېدل نو هغوئ ته پته
ولګېده چې د بعل قربانګاه او د اشيرې نښې ماتې شوې دی او دوېم غوَيے په هغه قربانګاه باندې سوزولے شوے دے

چې هلته جوړه شوې وه. ۲۹ هغوئ د يو بل نه تپوس وکړو، "دا چا کړې دى؟" هغوئ ښهٔ معلومات وکړو او پته ورته
ولګېده چې د يوآس زوئ جدعون دا کړې دى. ۳۰ نو بيا هغوئ يوآس ته ووئيل، "خپل زوئ دلته بهر راوباسه چې مړ يې
کړُو. ځکه چې هغهٔ د بعل قربانګاه تباه کړې ده او د اشيرې ستنه يې ړوټې کړې ده." ۳۱ خو يوآس هغه ټولو ته ووئيل چا
يې چې مخالفت کولو، "تاسو د بعل صفائى کوئ څهٔ؟ تاسو د هغهٔ دپاره بحث کوئ؟ هر څوک چې د هغهٔ صفائى کوى نو
هغه به د سحر نه مخکښې ووژلے شى. کهٔ بعل خُدائ وى، نو هغه دې خپل ځان بچ کړى. دا د هغهٔ قربانګاه وه چې تباه
کړے شوه." ۳۲ نو د هغه وخت نه جدعون په يربعل باندې مشهور شو، کله چې يوآس وئيلى وُو، "پرېږده چې بعل خپل
ځان بچ کړى، دا د هغهٔ قربانګاه ده چې تباه کړے شوه." ۳۳ نو ټول ميديانيان، عماليقيان او د صحرا قبيلې راغونډې
شوې، د اُردن سيند نه پورې وتل او د يزرعيل په مېدان کښې يې خېمې ولګولې. ۳۴ د مالِک خُدائ روح په جدعون نازل
شو، نو هغهٔ بيګل وغږولو او د ابيعزر د قبيلې سړى يې راوغوښتل چې هغهٔ پسې روان شى. ۳۵ هغهٔ د منسى ټولې علاقې
دواړو برخو ته پېغام وړُونکى ولېږل چې هغوئ راوغواړى او چې دهٔ پسې روان شى. هغهٔ د آشر، زبولون او نفتالى قبيلو ته
پېغام وړُونکى ولېږل او هغوئ هم د دهٔ سره شاملېدو دپاره راغلل. ۳۶ بيا جدعون خُدائ پاک ته وفرمائيل، "تهٔ وائې چې دا
فېصله دې کړې ده چې تهٔ به ما د بنى اِسرائيلو د خلاصولو دپاره استعمالوې. ۳۷ ټيک ده، زهٔ به په درمند باندې دا وړۍ
وغوړوم. خو کهٔ په سحر کښې پرخه صِرف په وړۍ باندې وى او په زمکه باندې نهٔ وى، نو ما ته به پته ولګى چې د بنى
اِسرائيلو بچ کولو دپاره به تهٔ ما استعمالوې." ۳۸ نو هم دغه شان وشول. کله چې جدعون ورپسې سحر وختى پاڅېدو، هغهٔ
وړۍ نچوړ کړه او دومره ډېره پرخه يې ترې نه وويستله چې د اوبو نه يې يو لوښے ډک شو. ۳۹ جدعون خُدائ پاک ته
وفرمائيل، "ما ته مهٔ غصه کېږه، ما له اجازت راکړه چې صِرف يوه خبره وکړم. ما لره پرېږده چې په وړۍ باندې يو بل
آزمېښت وکړم. دا ځل پرېږده چې وړۍ اوچه وى او زمکه لمده وى." ۴۰ په هغه شپه خُدائ پاک هغه هر څهٔ وکړل. په
ورپسې سحر وړۍ اوچه وه، خو زمکه په پرخه باندې لونده وه.

د جدعون ميديانيانو له شکست ورکول

7 ۱ يوه ورځ جدعون او د هغهٔ ټول سړى وختى پاڅېدل او د حرود چينې په خوا کښې يې خېمې ولګولې. د ميديانيانو
خېمې د هغوئ شمالى طرف ته په مېدان کښې د موره غر ته نزدې وې. ۲ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، "تا سره چې
کوم سړى دى دا زما دپاره ډېر زيات دى چې هغوئ له په ميديانيانو باندې فتح ورکړم. کېدے شى چې هغوئ دا سوچ
وکړى چې هغوئ د خپل طاقت سره دا ګټه موندلې ده، نو مغروره به شى. ۳ خلقو ته اِعلان وکړه، هر څوک چې يرېدلې
وى يا يې زړونه بائيللى وى نو هغوئ دې واپس کور ته لاړ شى او مونږ به دلته د جِلعاد د غر سره ايسار شو." نو دوويشت
زره واپس لاړل او لس زره ايسار شول. ۴ بيا مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، "تا سره دا سړى اوس هم ډېر زيات دى.
هغوئ لاندې اوبو ته بوځه او زهٔ به هغوئ ستا دپاره هلته بېل بېل کړم. چې زهٔ تا ته ووايم چې دا سړى به تا سره خامخا ځى
نو هغه به ځى او چې کوم سړى درته وښايم چې نهٔ به ځى نو هغه به نهٔ ځى." ۵ جدعون سړى اوبو له بوتلل او مالِک
خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، "هغه کسان چې د سپى په شان په ژبه اوبهٔ څښى، د هغه ټولو نه جدا کړه چې په خپلو ګونډو باندې
ټيټ شى او اوبهٔ وڅښى." ۶ هلته درې سوه سړى داسې وُو چې هغوئ په لَپو کښې اوبهٔ راواخستلې او وې څښلې، او نور
ټول په خپلو ګونډو باندې ټيټ شول او اوبهٔ يې وڅښلې. ۷ مالِک خُدائ جدعون ته وفرمائيل، "د دې درې سوو سړو په
ذريعه چې په لَپو باندې اوبهٔ څښى، زهٔ به تاسو بچ کړم او په ميديانيانو باندې به فتح درکړم. باقى نور ټول کورونو ته ولېږه."
۸ نو جدعون هغه ټول بنى اِسرائيليان کور ته ولېږل بغېر د هغه درېو سوو نه، چا چې بيګلې او سامان ساتلے وو. د

میدیانیانو کېمپ د هغوئ نه لاندې په مېدان کښې وو. (۹) په هغه شپه مالِک خُدائ جدعون له حُکم ورکړو، ”پاڅه او په
خېمو حمله وکړه، زۀ تا له په هغوئ باندې فتح درکوم. (۱۰) خو کۀ تۀ د حملې کولو نه يرېږې، نو د خپل نوکر فوراه سره
لاندې خېمو ته لاړ شه. (۱۱) چې هغوئ څۀ وائی نو تۀ به هغه واورې او تا ته به د حملې کولو حوصله مِلاو شی.“ نو جدعون
او د هغۀ نوکر فوراه د دشمنانو د خېمو غاړې ته لاړل. (۱۲) مېدیانیان، عمالیقیان او د صحرا قبیلو سړی د مُولخانو د لښکر
په شان په مېدان کښې خوارۀ شوی وُو او د هغوئ اوښان د سمندر د شګو په شان بې‌شمېره وُو. (۱۳) کله چې جدعون
راورسېدو، هغۀ واورېدل چې يو سړے خپل ملګری ته خوب بيانوی. هغۀ وفرمائيل، ”ما خوب وليدو چې د اوربشو يو ګول
روټئ راورغړېده او يوه خېمه يې ووهله، خېمه په بل مخ واوړېدله او راوغورزېدله.“ (۱۴) د هغۀ دوست جواب ورکړو، ”دا د
بنی اِسرائيلو تُوره ده چې د يوآس زوئ جدعون دے، د دې بل هيڅ مطلب نشته. خُدائ پاک هغۀ له په ميديانيانو او زمونږ په
ټول لښکر باندې فتح ورکړې ده.“ (۱۵) کله چې جدعون د هغه سړی د خوب او د هغې د مطلب په حقله واورېدل، نو هغۀ د
مالِک خُدائ عبادت وکړو. بيا هغه واپس د بنی اِسرائيلو خېمو ته لاړو او وې فرمائيل، ”پاڅئ، مالِک خُدائ تاسو له د
ميديانيانو په لښکر باندې فتح درکوی.“ (۱۶) هغۀ درې سوه سړی په درېو ډلو کښې تقسيم کړل او هر يو سړی له يې يو بيګل
او يو منګے ورکړو چې په کښې به چراغ وو. (۱۷) هغۀ هغوئ ته وفرمائيل، ”زۀ چې کله د خېمو غاړې ته ورسېږم، ما ته
ګورئ او چې زۀ څۀ کوم نو هغه شان وکړئ. (۱۸) کله چې زۀ او زما قبيله بيګلې وغږوُو، بيا تاسو خپلې بيګلې د خېمو نه
ګېرچاپېره وغږوئ او داسې نعرې ووهئ، دپاره د مالِک خُدائ او د جدعون.“ (۱۹) جدعون او د هغۀ سل سړی د نيمې شپې
نه لږ مخکښې د خېمو غاړې ته راغلل، هم په هغه وخت پهره دار بدل شوی وُو. بيا هغوئ بيګلې وغږولې او چې د هغوئ
سره کوم منګی وُو نو هغه يې مات کړل، (۲۰) او هغه نورو دوو ډلو هم دغه شان وکړل. هغوئ ټولو په خپلو ګسو لاسونو
کښې چراغونه نيولی وُو، په ښو لاسونو کښې يې بيګلې وې او چغې يې وهلې، ”تُوره د مالِک خُدائ او جدعون دپاره.“ (۲۱)
ټول سړی د خېمو نه ګېرچاپېره په خپل خپل ځائ باندې ودرېدل او د دشمن ټول لښکر وتښتېدو او چغې يې وهلې. (۲۲) کله
چې د جدعون سړو بيګلې غږولې، نو مالِک خُدائ د دشمن لښکر دې ته جوړ کړو چې د خپلو تُورو سره په يو بل باندې
حمله وکړی. هغوئ د بيت‌سِطه پورې د صريرات طرف ته او طبات ته نزدې ابيل‌محوله پورې منډې وهلې. (۲۳) بيا د نفتالی
او آشر قبيلو او د منسی د دواړو برخو نه سړی راوغوښتلے شول او هغوئ په ميديانيانو پسې لاړل. (۲۴) جدعون د غرونو
مُلک ټول اِفرائيم ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ووائی، ”لاندې راشئ او د ميديانيانو سره جنګ وکړئ. د اُردن سيند او د
بيت‌باره پورې ټول نِهرونه ونيسئ، چې ميديانيان ترې نه راپورې نۀ وځی.“ نو د اِفرائيم سړی راغونډ کړے شول او هغوئ د
اُردن سيند او د بيت‌باره پورې نِهرونه ونيول. (۲۵) هغوئ د ميديانيانو دوه مشران، عوريب او زئيب ونيول، عوريب يې د
عوريب په ګټ باندې ووژلو او زئيب يې د زئيب د انګورو په لنګرئ کښې ووژلو. هغوئ په ميديانيانو پسې وُو او د عوريب
او زئيب سرونه يې جدعون له راوړل، چې هغه اوس د اُردن نمرخاتۀ طرف ته وو.

د ميديانيانو آخری شکست

8 (۱) بيا د اِفرائيم سړو جدعون ته ووئيل، ”کله چې تۀ د ميديانيانو سره جنګ له تلې نو مونږ دې ولې ونۀ غوښتلو؟ تا
مونږ سره داسې سلوک ولې وکړو؟“ او هغوئ ورباندې سخت تنقيد وکړو. (۲) خو هغۀ وفرمائيل، ”ما چې څۀ کولے شول
دا د هغې په نسبت هيڅ هم نۀ دی څۀ چې تاسو کړی دی. کۀ د اِفرائيم سړو لږ څۀ هم کړی دی دا د هغې نه ښۀ دی څۀ چې
زما ټولې قبيلې کړی دی. (۳) د دې نه علاوه، د خُدائ پاک د طاقت په ذريعه تاسو د ميديانيانو دوه مشران عوريب او
زئيب ووژل. ما داسې څۀ نۀ دی کړی چې ستاسو سره ځان برابر کړم.“ کله چې هغۀ دا وفرمائيل نو د هغوئ غصه سره

شوه. ۴ په دې وخت کښې جدعون او د هغهٔ درې سوه سړى د اُردن سيند له راغلى وُو او د دې نه پورې وتى هم وُو.
هغوئ ډېر سترى وُو، خو بيا هم په دشمن پسې وُو. ۵ کله چې هغوئ سُکات ته ورسېدل، نو هغهٔ د ښار خلقو ته وفرمائيل،
”زما سړو له لږه روټئ ورکړئ. هغوئ ډېر سترى دى او زهٔ د ميديانيانو بادشاهان زِبح او ضلمنع پسې يم.“ ۶ خو د
سُکات مشرانو ووئيل، ”مونږ ستاسو لښکر له خوراک ولې ورکړو؟ تاسو تر اوسه پورې زِبح او ضلمنع نهٔ دى نيولى.“ ۷
نو جدعون وفرمائيل، ”ټيک ده. کله چې مالِک خُدائ زِبح او ضلمنع ما ته په حواله کړى، نو ستاسو غوښې به د صحرا په
ازغو او غنو باندې وشلوم.“ ۸ جدعون فنوايل ته لاړو او هلته يې خلقو ته هم دغه شان درخواست وکړو، خو د فنوايل
خلقو هم د سُکات د خلقو په شان هم دغه شان جواب ورکړو. ۹ نو هغهٔ هغوئ ته وفرمائيل، ”زهٔ څم، په خير سره به
واپس راڅم او ستاسو دا برج به راغورزوم.“ ۱۰ زِبح او ضلمنع په قرقور کښې د خپل لښکر سره وُو. د صحرا د قبيلو د
لښکر نه صِرف پينځلس زره سړى پاتې وُو، يو لاک او شل زره فوجيان وژلے شوى وُو. ۱۱ جدعون د نوبح او يگبها
نمرخاتهٔ طرف ته د قافِلو په لاره لاړو او ناڅاپى يې په لښکر باندې حمله وکړه. ۱۲ د ميديانيانو دوه بادشاهان زِبح او
ضلمنع وتښتېدل، خو هغه ورپسې وُو او وې نيول او د هغوئ ټول لښکر يې په وارخطايئ آخته کړو. ۱۳ کله چې جدعون د
حِرس درې په لاره د جنګ نه واپس روان وو، ۱۴ هغهٔ د سُکات يو زلمے ونيولو او تپوس يې ترې نه وکړو. هغه زلمى
جدعون ته د سُکات د اووهٔ اوياؤ مشرانو نومونه وليکل. ۱۵ بيا جدعون د سُکات خلقو له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”تاسو
ته ياد دى چې زما د مدد کولو نه مو اِنکار وکړو؟ او وئيل مو چې مونږ ستا سترى لښکر له هيڅ خوراک نهٔ شو ورکولے
ځکه چې تا زِبح او ضلمنع نهٔ دى نيولى. نو وګورئ، هغوئ دا دى.“ ۱۶ بيا هغهٔ د صحرا نه ازغى او غنې يوړې او د سُکات
مشرانو له يې ورباندې سزا ورکړه. ۱۷ هغهٔ په فنوايل کښې برج هم راغورزولو او د ښار خلق يې ووژل. ۱۸ بيا جدعون
زِبح او ضلمنع نه تپوس وکړو، ”تاسو په تبور کښې څوک وژلى دى؟“ هغوئ جواب ورکړو، ”هغوئ ستا په شان وُو، هر يو
کس د بادشاه د زوئ په شان وو.“ ۱۹ جدعون ورته وفرمائيل، ”هغوئ زما ورونړه وُو، زما د خپلې مور زامن وُو. زهٔ دا
قسم خورم کهٔ تاسو هغوئ وژلى نهٔ وے، نو ما به تاسو نهٔ وژلئ.“ ۲۰ بيا هغهٔ خپل مشر زوئ يتر ته وفرمائيل، ”لاړ شه او
هغوئ ووژنه.“ خو هلک خپله تُوره راونهٔ ويستله، ځکه چې هغه هلک وو او يرېدلو. ۲۱ بيا زِبح او ضلمنع جدعون ته
ووئيل، ”راشه او په خپله مونږ ووژنه. څنګه چې سړے وى هغسې يې طاقت وى.“ نو جدعون هغوئ ووژل او هغه ټول کالى
يې ترې نه يوړل چې د هغوئ د اوښانو په غاړو کښې وُو. ۲۲ د هغې نه پس، بنى اِسرائيلو جدعون ته ووئيل، ”تهٔ او ستا نه
پس دې ستا اولاد زمونږ بادشاهان شى ځکه چې تا مونږ د ميديانيانو نه بچ کړى يُو.“ ۲۳ جدعون جواب ورکړو، ”نهٔ به زهٔ
او نهٔ به زما زوئ ستاسو حکمران وى. مالِک خُدائ به په خپله ستاسو حکمران وى.“ ۲۴ خو هغهٔ خپله خبره جارى
وساتله، ”زهٔ به ستاسو نه يو څيز وغواړم. هر يو کس دې ما له هغه والۍ راکړى کومې چې تاسو اخستې دى.“ (د ميديانيانو
دا رِواج وو چې هغوئ به د سرو زرو والۍ اچولې.) ۲۵ خلقو جواب ورکړو، ”مونږ به په داسې کولو خوشحاله شُو.“ هغوئ
يوه کپړه خوره کړه او چې هغوئ په لوټ مار کښې کومې د سرو زرو والۍ اخستې وې هغه يې ورباندې کېښودې. ۲۶
جدعون ته چې کومې د سرو زرو والۍ مِلاو شوې وې هغه تقريباً شل کلو وې او په دې کښې کالى، هارونه او د کاسنى
رنګ جامې شاملې نهٔ وې چې د ميديان بادشاهانو اغوستې او هغه پټه هم په کښې شامله نهٔ وه چې د هغوئ د اوښانو په
غاړه وه. ۲۷ جدعون د سرو زرو يو بُت جوړ کړو او په خپل ښار عفره کښې يې کېښودو. ټولو بنى اِسرائيلو خُدائ پاک
پرېښودو او هلته د بُت عبادت له لاړل. دا د جدعون او د هغهٔ د خاندان دپاره يو دام جوړ شو. ۲۸ نو ميديانيانو د بنى
اِسرائيلو نه شکست وخوړو او هغوئ نور د خطرې سبب نهٔ شول. څلوېښت کاله په هغه مُلک کښې امن وو، تر دې پورې
چې جدعون مړ شو.

د جدعون مرګ

۲۹ جدعون واپس خپل کور ته لاړو او هلته اوسېدو. ۳۰ د هغهٔ اویا زامن وُو، ځکه چې د هغهٔ ډېرې ښځې وې. ۳۱ په
شِکم کښې د هغهٔ یوه وینځه هم وه، د هغې نه یې یو زوئ وشو او ابی‌مَلِک نوم یې پرې کېښودو. ۳۲ د یوآس زوئ جدعون
ښهٔ په پوخ عُمر کښې مړ شو او د ابیعزر د قبیلې په ښار عفره کښې د خپل پلار په اديره کښې ښخ شو. ۳۳ چې څنګه
جدعون مړ شو نو بنی اِسرائیلو بیا د خُدائ پاک سره بې‌غېرتی وکړه او د بعل د بُتانو عبادت یې وکړو. هغوئ یو بُت جوړ
کړو چې نوم یې بعل‌بریت وو، ۳۴ او د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک خِدمت یې نور ونهٔ کړو، چا چې هغوئ د ګېرچاپېره د
خپلو ټولو دشمنانو نه بچ کړی وُو. ۳۵ جدعون چې د بنی اِسرائیلو سره څومره ښهٔ کړی وُو نو هغوئ د هغهٔ خاندان ته هیڅ
وفاداری ونهٔ ښودله.

ابی‌مَلِک

۹ ۱ د جدعون زوئ ابی‌مَلِک د شِکم ښار ته لاړو، چرته چې د هغهٔ د مور ټول خپلوان اوسېدل او هغوئ ته یې ووئیل ۲
چې د شِکم د خلقو نه تپوس وکړی، "ستاسو څنګه خوښه ده چې د جدعون اویا واړه زامن درباندې بادشاهی وکړی او یا
کهٔ صِرف یو کس؟ یاد ساتئ چې ابی‌مَلِک ستاسو خپله وینه ده." ۳ د هغهٔ د مور خپلوانو د شِکم خلقو سره د دې په حقله
د هغهٔ دپاره خبره وکړه او د شِکم خلقو دا فېصله وکړه چې د ابی‌مَلِک خبره ومنی ځکه چې هغه یې رشته‌دار وو. ۴
هغوئ هغهٔ له د بعل‌بریت د لوظ عبادتخانې نه اویا د سپینو زرو سیکې ورکړې او په دې پېسو هغهٔ د بې‌کاره بدمعاشانو یوه
ډله ځان سره کړه چې ملګرتیا یې وکړی. ۵ هغه په عفره کښې د خپل پلار کور ته لاړو او هلته یې د یو کاڼی دپاسه خپل
اویا ورونړه ووژل، چې د جدعون زامن وُو. خو د جدعون کشرے زوئ یوتام پټ شو او ونهٔ وژلے شو. ۶ بیا د شِکم او
بیت‌مِلو ټول خلق راغونډ شول او په شِکم کښې د څېړۍ پاکې ونې ته لاړل، چرته چې هغوئ ابی‌مَلِک بادشاه جوړ کړو. ۷
کله چې یوتام د دې نه خبر شو، نو هغه لاړو او د ګِرزیم د غرهٔ په سر ودرېدو او هغوئ ته یې چغې ووهلې، "اے د شِکم
خلقو، تاسو زما خبره واورئ تر دې چې خُدائ پاک ستاسو خبره واوری. ۸ یو ځل ونې راغونډې
شوې چې د ځان دپاره یو بادشاه خوښ کړی. هغوئ د زیتُونو ونې ته ووئیل چې تهٔ زمونږ بادشاه شه. ۹ د زیتُونو ونې
جواب ورکړو، ولې زهٔ دې د زیتُونو تېل ورکول بند کړم کوم چې د معبودانو او انسانانو د درناوی دپاره استعمالیږی صرف
د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۰ بیا ونو د اینځر ونې ته ووئیل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۱ خو د
اینځر ونې جواب ورکړو، ولې زهٔ دې خپله خوَږه مېوه پېدا کول بند کړم، صرف د دې دپاره چې د نورو ونو مشره شم. ۱۲
نو بیا ونو د انګورو بوټی ته ووئیل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۳ خو د انګورو بوټی ورته په جواب کښې ووئیل،
ولې زهٔ دې خپل مے پېدا کول بند کړم، چې په دې باندې معبودان او انسانان خوشحالیږی، صرف د دې دپاره چې د نورو
ونو مشره شم. ۱۴ نو بیا ټولو ونو د ازغو غنې ته ووئیل چې، تهٔ راشه او زمونږ بادشاه شه. ۱۵ د ازغو غنې جواب ورکړو
چې، کهٔ تاسو په رښتیا سره ما خپل بادشاه جوړول غواړئ، نو زما د سوری لاندې پناه واخلئ. کهٔ تاسو داسې ونهٔ کړل نو
زما د ازغو څانګو نه به اور بل شی او د لبنان د دِیار ونې به وسوزوی." ۱۶ نو یوتام خپله خبره جاری وساتله چې، "کله
تاسو ابی‌مَلِک بادشاه جوړ کړو نو تاسو په رښتیا مخلِصه او رښتونی وئ څهٔ؟ تاسو د جدعون د یاد څهٔ درناوی وکړو او د
هغهٔ د خاندان سره مو ښهٔ سلوک وکړو څهٔ لکه څنګه چې د هغهٔ د کارونو حق جوړېږی؟ ۱۷ هغه راپه یاد کړئ چې زما
پلار ستاسو دپاره جنګ وکړو. هغهٔ خپل ژوند په خطره کښې واچولو چې تاسو د میدیانیانو نه بچ کړی. ۱۸ خو نن تاسو

زما د پلار د خاندان خِلاف شوئ. تاسو د هغهٔ زامن اويا سړى د يو کاڼى دپاسه ووژل او دا ځکه چې د هغهٔ د وينځې زوئ
ابىمَلِک ستاسو رشتهدار دے او تاسو هغه د شِکم بادشاه جوړ کړے دے. ۱۹ کهٔ تاسو نن د جدعون او د هغهٔ اولاد سره د
عزت او ښهٔ ايمان سلوک وکړو، نو تاسو دې د ابىمَلِک نه خوشحاله شئ او هغه دې ستاسو نه خوشحاله شى. ۲۰ خو کهٔ
داسې نهٔ وى نو ابىمَلِک ته دې اور بل شى او د شِکم او بيتمِلو خلق دې وسوزوى. د شِکم او بيتمِلو د خلقو نه دې اور بل
شى او ابىمَلِک دې وسوزوى.“ ۲۱ يوتام د خپل ورور ابىمَلِک نه يرېدو نو ځکه هغه وتښتېدو او بير ته د اوسېدو دپاره
لاړو. ۲۲ ابىمَلِک په بنى اِسرائيلو باندې درې کاله بادشاهي وکړه. ۲۳ بيا خُدائ پاک د ابىمَلِک او د شِکم د خلقو په مينځ
کښې دشمنى پيدا کړه او هغوئ د ابىمَلِک خِلاف بغاوت وکړو. ۲۴ داسې د دې دپاره وشول چې ابىمَلِک او د شِکم خلقو
ته د خپلو بدو سزا مِلاو شى چا چې د هغهٔ مدد کړے وو چې د جدعون اويا زامن ووژنى. ۲۵ د شِکم خلقو د ابىمَلِک
خِلاف د غرونو په سرونو باندې په پټ ځائ کښې سړى کښېنول او هر څوک هم چې په هغه لاره تېرېدل نو هغوئ به يې لوټ
کول. نو ابىمَلِک د دې نه خبر شو. ۲۶ د عبيد زوئ جعل د خپلو ورونړو سره شِکم ته راغلو او د هغه ځائ خلقو په هغهٔ
باندې اعتبار وکړو. ۲۷ هغوئ ټول خپلو د انګورو باغونو ته دننه لاړل او انګور يې راوشوکول او مے يې ترې نه جوړ کړل
او يوه مېله يې جوړه کړه. هغوئ د خپل خُدائ د عبادت ځائ ته لاړل، چرته چې هغوئ خوراک څښاک وکړو او ابىمَلِک ته
يې کنځل وکړل. ۲۸ د عبيد زوئ جعل ووئيل، ”دا په شِکم کښې مونږ څهٔ قِسم سړى يُو؟ مونږ د ابىمَلِک خِدمت ولې کوُو؟
هغهٔ دے څوک؟ هغه د جدعون زوئ دے. او زبول ته د هغهٔ نه حُکم ملاويږى، خو مونږ ولې د هغهٔ خِدمت وکړُو؟ د خپل
پلار نيکهٔ همور وفادار اوسئ، چا چې ستاسو د قبيلې بنياد اېښے وو. ۲۹ زما دا ارمان دے چې زهٔ د دې خلقو مشر وے
نو ما به د ابىمَلِک نه ځان خلاص کړے وے. ما به هغهٔ ته وئيلى وے چې خپل لښکر تيار کړه او بهر د جنګ دپاره
راووځه.“ ۳۰ د هغه ښار حکمران زبول چې کله هغه څهٔ واورېدل چې جعل وئيلى وُو نو په غصه شو. ۳۱ هغهٔ په ارومه
کښې ابىمَلِک ته پېغام ورُونکى ولېږل چې داسې ورته ووائى، ”د عبيد زوئ جعل او د هغهٔ ورونړه شِکم ته راغلى دى او هغوئ
د ښار خلق لمسوى چې ستا خِلاف بغاوت وکړى. ۳۲ نو اوس، تا او ستا خلقو له په کار دى چې لاړ شئ او په پټو کښې
پټ شئ. ۳۳ سبا سحر چې څنګه نمر راوخېژى نو تاسو پاڅئ او په ښار باندې ناڅاپه حمله وکړئ. نو چې کله جعل او د
هغهٔ سړى ستاسو خِلاف راوځى، نو چې څهٔ مو خوښه وى هغه ورسره وکړئ.“ ۳۴ نو ابىمَلِک او د هغهٔ ټول سړى د شپې
لاړل او د شِکم نه بهر په څلورو ډلو کښې پټ شول. ۳۵ نو د عبيد زوئ جعل بهر تلے وو او د ښار د دروازې په خولهٔ
کښې ولاړ وو او هم په هغه وخت ابىمَلِک د خپلو فوجيانو سره د پټو ځايونو نه راووتلو. ۳۶ جعل هغوئ وليدل او زبول ته
يې ووئيل، ”ګوره، د غرونو د سرونو نه سړى راروان دى.“ زبول جواب ورکړو، ”هغه سړى نهٔ دى. هغه صرف د غرونو
سورى دى.“ ۳۷ جعل ورته بيا ووئيل، ”ګوره، د غرهٔ د سر نه سړى راکوزيږى او يوه ډله د قسمت ښودونکى څېرىَ د ونې
نه په لار راروانه ده.“ ۳۸ بيا زبول هغهٔ ته ووئيل، ”اوس ستا لافې چرته دى؟ تهٔ هم هغه کس وې چې تا وئيل چې مونږ د دې
سړى ابىمَلِک خِدمت ولې وکړُو. دا هغه سړى دى چې تا ورسره د نفرت سلوک کولو. اوس لاړ شه او جنګ ورسره
وکړه.“ ۳۹ جعل د شِکم خلق بوتلل او د ابىمَلِک سره يې جنګ وکړو. ۴۰ جعل وتښتېدو او ابىمَلِک ورپسې وو. د ښار د
دروازې نه د ننوتلو نه مخکښې ډېر کسان زخميان شول. ۴۱ ابىمَلِک په ارومه کښې اوسېدو او زبول د شِکم نه جعل او د
هغهٔ ورونړه وشړل، نور هلته نهٔ شول اوسېدلے. ۴۲ په ورپسې ورځ ابىمَلِک ته پته ولګېده چې د شِکم خلق پټو ته راووتل،
۴۳ نو هغهٔ خپل سړى بوتلل، په درېو ډلو کښې يې تقسيم کړل، په پټو کښې پټ شول او اِنتظار يې کولو. کله چې هغهٔ وليدل
چې خلق د ښار نه بهر روان دى، نو هغه د پټ ځائ نه د هغوئ د وژلو دپاره راووتلو. ۴۴ کله چې ابىمَلِک او د هغهٔ قبيله
په تېزئ سره د ښار د دروازې د حِفاظت دپاره مخکښې شوه، نو هغه دوو نورو ډلو په پټو کښې په خلقو باندې حمله وکړه
او ټول يې ووژل. ۴۵ ټوله ورځ جنګ جارى وو. ابىمَلِک ښار قبضه کړو، د هغې خلق يې ووژل، ښار يې وران کړو او

زمکه يې په مالګه پټه کړه. ۴۶ کله چې د شِکم په قلعه کښې ټول مشران سړى د دې نه خبر شول، نو هغوئ د بعل‌بريت د
لوظ عبادتخانې په مضبوط ځائ کښې پناه ولټوله. ۴۷ ابى‌مَلِک خبر شو چې هغوئ هلته راغونډ شوى دى، ۴۸ نو هغه د
خپلو سړو سره د ضلمون غر ته وختلو. هلته هغۀ يو تبر واخستلو، د ونې څانګه يې ماته کړه او په خپله اوږه يې کېښوده.
هغۀ خپلو سړو ته ووئيل چې، ”زر شئ او هم دغه شان وکړئ.“ ۴۹ نو هر يو سړى د ونې څۀ څانګې ماتې کړې، بيا هغوئ
ابى‌مَلِک پسې لاړل او لرګى يې د قلعې دېوالونو سره ډېرے کړل. هغوئ په دې باندې اور بَل کړو، هغه دننه خلق د نورو ټولو
خلقو سره مړۀ شول چې په قلعه کښې وُو. دا تقريباً زر سړى او ښځې وې. ۵۰ ابى‌مَلِک تيبض ته لاړو، د ښار نه يې ګېره
واچوله او قبضه يې کړو. ۵۱ هلته يو مضبوط برج وو او په ښار کښې هر يو سړى او ښځې، سره د مشرانو هغې ته ورمنډه
کړه. خپل ځانونه يې په کښې بند کړل او پاس چت ته وختل. ۵۲ کله چې ابى‌مَلِک په برج باندې حمله کولو له راغلو، نو
هغه دروازې ته ورَغلو چې په برج باندې اور بَل کړى. ۵۳ خو يوې ښځې د هغۀ په سر باندې د بره نه د ژرندې پل
ورووغورزولو او د هغۀ کوپړۍ يې ماته کړه. ۵۴ نو هغۀ زر هغه زلمے راوغوښتلو کوم چې د هغۀ وسله وړله او حُکم يې
ورکړو، ”خپله تُوره راوباسه او ما ووژنه. زۀ دا نۀ غواړم چې څوک ووائى چې زۀ يوې ښځې وژلے يم.“ نو هغه زلمى تړې
نه تُوره په بل طرف وويستله او هغه مړ شو. ۵۵ کله چې بنى اِسرائيلو وليدل چې ابى‌مَلِک مړ شو، نو هغوئ ټول کور ته
لاړل. ۵۶ نو داسې خُدائ پاک ابى‌مَلِک له د هغو بدو بدله ورکړه کوم بد چې هغۀ د خپل پلار خِلاف کړى وُو چې اويا
ورونړه يې وژلى وُو. ۵۷ خُدائ پاک د شِکم خلقو له هم د هغوئ د بدمعاشۍ په وجه سخته سزا ورکړه، څنګه چې د جدعون
زوئ يوتام وئيلى وُو چې په هغوئ به داسې کيږى چې کله هغۀ پرې لعنت وئيلو.

تولع

۱۰ ۱ د ابى‌مَلِک د مرګ نه پس د دودو نمسے او د فُوه زوئ، تولع د بنى اِسرائيلو د بچ کولو دپاره راغلو. هغه د
يساکار د قبيلې نه وو او د اِفرائيم د غرونو په مُلک سمير کښې اوسېدو. ۲ هغه درويشت کاله د بنى اِسرائيلو قاضى وو.
بيا هغه مړ شو او په سمير کښې ښخ شو.

يائير

۳ د تولع نه پس يائير د جِلعاد نه راغلو. هغه دوويشت کاله د بنى اِسرائيلو قاضى وو. ۴ د هغۀ دېرش زامن وُو چا چې
په دېرشو خرونو سورلى کړې وه. د جِلعاد په مُلک کښې د هغوئ دېرش ښارونه وُو، چې تر اوسه پورې د يائير په نوم
ياديږى. ۵ يائير مړ شو او په قامون کښې ښخ شو.

اِفتاح

۶ بنى اِسرائيلو يو ځل بيا د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه او د بعل او عستارات او هم داسې د شام، د صيدا، د موآب، د
عمون او د فلستيانو د معبودانو عبادت يې وکړو. هغوئ مالِک خُدائ پرېښودو او د هغۀ عبادت کول يې بس کړل. ۷ نو
مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو ته په قهر شو او فلستيانو او عمونيانو له يې موقع ورکړه چې بنى اِسرائيلو له شکست ورکړى. ۸
هغوئ اتلس کاله هغه ټول بنى اِسرائيل په تکليف کښې واچول او ظلم زياتے يې ورسره کولو کوم چې په جِلعاد کښې د
اُردن سيند نمرخاتۀ طرف ته د اموريانو په مُلک کښې اوسېدل. ۹ عمونيان د اُردن نه هم پورې وتل چې د يهوداه، بنيامين

او اِفرائیم قبیلو سره جنګ وکړی. بنی اِسرائیلیان په سخت کړاؤ کښې وُو. ۱۰ نو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته فریاد وکړو
او وې وئیل، "مونږ ستا خِلاف ګناه کړې ده، ځکه چې مونږ تهٔ، زمونږ خپل خُدائ پاک پرېښودې او د بعل د بُتانو عبادت
مو وکړو." ۱۱ مالِک خُدائ هغوئ له دا جواب ورکړو، "مِصریانو، اموریانو، عمونیانو، فلستیانو، ۱۲ صیدانیانو،
عمالیقیانو او ماعونیانو په تېره زمانه کښې تاسو سره ظلم زیاتے کولو او تاسو ما ته فریاد وکړو. ما تاسو د هغوئ نه بچ نهٔ
کړئ څهٔ؟ ۱۳ خو تاسو بیا هم زهٔ پرېښودم او د نورو معبودانو عبادت مو وکړو، نو زهٔ به بیا تاسو نهٔ بچ کوم. ۱۴ لاړ شئ
او هغه معبودانو ته فریاد وکړئ چې تاسو خوښ کړی دی. کله چې تاسو په تکلیف کښې یئ نو هغوئ له موقع ورکړئ چې
تاسو بچ کړی." ۱۵ خو بنی اِسرائیلو مالِک خُدائ ته ووئیل، "مونږ ګناه کړې ده. څهٔ چې ستا خوښه وی نو هغه راسره
وکړه، خو نن مونږ بچ کړه." ۱۶ نو هغوئ د پردو معبودانو نه ځان خلاص کړو او د مالِک خُدائ عبادت یې وکړو، نو د
بنی اِسرائیلو په تکلیف باندې د هغهٔ زړهٔ وسوزېدو. ۱۷ بیا د عمونیانو لښکر د جنګ دپاره تیارے وکړو او په جِلعاد کښې
یې خېمې ولګولې. بنی اِسرائیل هم راغونډ شول او په مصفاه کښې یې خېمې ولګولې. ۱۸ هلته خلقو او د بنی اِسرائیلو د
قبیلو مشرانو یو بل ته ووئیل، "څوک چې په عمونیانو باندې وړومبے حمله وکړی نو هغه به د جِلعاد په ټولو خلقو باندې
مشر شی."

۱۱

۱ د جِلعاد یو بهادر فوجی اِفتاح د یوې کنجرې زوئ وو. د هغهٔ د پلار هم جِلعاد نوم وو. ۲ د جِلعاد د خپلې
ښځې نه نور زامن هم وُو او کله چې هغوئ لوئ شول، نو اِفتاح یې مجبور کړو چې د کور نه لاړ شی. هغوئ هغهٔ ته ووئیل،
"تا ته به زمونږ د پلار په میراث کښې هیڅ هم نهٔ ملاوېږی، تهٔ د بلې ښځې زوئ یې." ۳ اِفتاح د خپلو ورونړو نه وتښتېدو او
د طوب په مُلک کښې اوسېدو. هلته د بې‌کاره بدمعاشانو ډله د هغهٔ سره شوه او هغوئ به د هغهٔ سره ګرځېدل. ۴ لږه
موده پس عمونیان د بنی اِسرائیلو خِلاف جنګ له لاړل. ۵ کله چې داسې وشول نو د جِلعاد مشران لاړل چې اِفتاح د
طوب مُلک نه واپس راولی. ۶ هغوئ ووئیل، "راشه او د عمونیانو خلاف په جنګ کښې زمونږ مشر شه." ۷ خو اِفتاح
ورته ووئیل، "تاسو زما نه دومره نفرت وکړو چې دې ته مو مجبور کړم چې د خپل پلار د کور نه لاړ شم. اوس چې تاسو په
تکلیف کښې یئ نو ما له ولې راغلی یئ؟" ۸ هغوئ اِفتاح ته ووئیل، "اوس مونږ تا له ځکه راواپس شُو چې غواړُو چې مونږ
سره لاړ شې او د عمونیانو سره جنګ وکړې او د جِلعاد د ټولو خلقو مشری وکړې." ۹ اِفتاح هغوئ ته ووئیل، "ښه ټیک
ده کهٔ تاسو ما د ځان سره واپس بوځئ چې عمونیانو سره جنګ وکړم او مالِک خُدائ ما له فتح راکړی، نو زهٔ به ستاسو
مشر شم." ۱۰ هغوئ ورته په جواب کښې ووئیل، "مونږ ته منظوره ده. مالِک خُدائ زمونږ ګواه دے." ۱۱ نو اِفتاح د
جِلعاد مشرانو سره لاړو او خلقو هغه د قبیلو مشر او فوجی مشر جوړ کړو. اِفتاح په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په وړاندې
خپل د تړون خبرې بیان کړې. ۱۲ بیا اِفتاح د عمون بادشاه له پېغام وړُونکی ولېږل چې ورته ووائی، "تهٔ زمونږ سره څهٔ
لانجه لرې؟ تا زمونږ په مُلک باندې ولې حمله کړې ده؟" ۱۳ د عمون بادشاه د اِفتاح پېغام وړونکو ته جواب ورکړو، "کله
چې بنی اِسرائیلیان د مِصر نه راووتل، نو هغوئ د ارنون سیند نه واخله تر یبوق سیند او د اُردن سیند پورې زما مُلک
ونیولو. نو اوس به تهٔ ما له دا بغیر د جنګ جګړې واپس راکوې." ۱۴ اِفتاح د عمون بادشاه ته واپس پېغام وړُونکی ولېږل
۱۵ چې داسې ورته ووائی، "دا رښتیا نهٔ دی چې بنی اِسرائیلو د موآب یا د عمون مُلک نیولے دے. ۱۶ داسې وشول یعنې
کله چې بنی اِسرائیلیان د مِصر نه لاړل، نو هغوئ د صحرا په لاره بحرِقُلزم ته روان شول او قادِس ته راغلل. ۱۷ بیا هغوئ
د ادوم بادشاه له پېغام وړُونکی ولېږل چې اجازت ترې نه وغواړی چې د هغهٔ په مُلک کښې تېر شی. خو د ادوم بادشاه
هغوئ نهٔ پرېښودل. هغوئ د موآب بادشاه ته هم ووئیل، خو هغهٔ هم پرې نهٔ ښودل چې د هغهٔ په مُلک کښې تېر شی. نو بنی
اِسرائیلیان په قادِس کښې ایسار شول. ۱۸ بیا هغوئ په صحرا کښې روان وُو، د ادوم او د موآب مُلک نه تاوېدل تر دې

پورې چې د موآب نمرخاتهٔ طرف ته راغلل چې د ارنون سيند بل طرف ته وو. هغوئ هلته خېمې ولګولې، خو هغوئ د ارنون
نه پورې نهٔ وتل ځکه چې دا د موآب د حد پوله وه. ۱۹ بيا بنى اِسرائيلو په حسبون کښې د اموريانو بادشاه سيحون ته پېغام
ورُونکى ولېږل، چې د هغهٔ نه اجازت وغواړى چې هغوئ د هغهٔ په مُلک کښې تېر شى او خپل مُلک ته لاړ شى. ۲۰ خو
سيحون بنى اِسرائيليان تېرېدو ته نهٔ پرېښودل ځکه چې په هغوئ بې‌اعتباره وو. هغهٔ خپل ټول لښکر راغونډ کړو، په يهض
کښې يې خېمې ولګولې او په بنى اِسرائيلو يې حمله وکړه. ۲۱ خو مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک، بنى اِسرائيلو له
په سيحون او د هغهٔ په لښکر باندې فتح ورکړه. نو بنى اِسرائيلو د هغه اموريانو هغه ټوله علاقه قبضه کړه کوم چې په هغه
مُلک کښې اوسېدل. ۲۲ هغوئ په جنوب کښې د ارنون نه واخله په شمال کښې تر يبوق پورې او نمرخاتهٔ طرف ته د
صحرا نه واخله نمرپرېواتهٔ طرف ته د اُردن سيند پورې د اموريانو ټوله علاقه قبضه کړه. ۲۳ نو دا مالِک خُدائ د بنى
اِسرائيلو خُدائ پاک وو چا چې د خپلو خلقو بنى اِسرائيلو دپاره اموريان وشړل. ۲۴ چې تاسو له څهٔ هم ستاسو معبود
کموس درکړى دى نو هغه به ستاسو سره وى. خو چې مالِک خُدائ، زمونږ خُدائ پاک مونږ له څهٔ هم راکړى دى هغه به
زمونږ سره وى. ۲۵ ستاسو خيال دا دے څهٔ چې تاسو د موآب د بادشاه د صفور د زوئ بلق نه ښهٔ يئ؟ هغهٔ کله بنى
اِسرائيلو ته د جنګ دعوت ورکړے دے څهٔ؟ هغهٔ کله زمونږ خِلاف جنګ کړے دے څهٔ؟ ۲۶ بنى اِسرائيلو درې سوه کالو
راسې حسبون او عيروعير او د دې نه ګېرچاپېره ښارونه او د ارنون سيند په غاړه ټول ښارونه قبضه کړى دى. تاسو په هغه
وخت هغه واپس ولې نهٔ وُو نيولى؟ ۲۷ نه، ما ستاسو سره هيڅ بد نهٔ دى کړى. تاسو دا بد کوئ چې زما سره جنګ کوئ.
مالِک خُدائ قاضى دے. هغه به نن د بنى اِسرائيلو او عمونيانو په مينځ کښې فيصله وکړى چې څوک په حقه دى." ۲۸
خو د عمون بادشاه، د اِفتاح د طرف نه دې پېغام ته هيڅ پام ونهٔ کړو. ۲۹ بيا د مالِک خُدائ روح په اِفتاح نازل شو. هغه په
جِلعاد او په منسى کښې تېر شو او په جِلعاد کښې مصفاه ته راواپس شو او د هغه ځائ نه يې د عمونيانو خِلاف روان شو.
۳۰ اِفتاح د مالِک خُدائ دپاره دا منښته ومنله، "کهٔ ته ما له په عمونيانو باندې فتح راکړې، ۳۱ کهٔ زهٔ واپس په خير سره
راورسېدم او څوک هم چې زما د کور نه وړومبے زما سره د مِلاوېدو دپاره راووتل نو هغه به د مالِک خُدائ وى نو هغه
څيز به هغهٔ ته د سوزېدونکې نذرانې په توګه پېش کړم." ۳۲ نو اِفتاح د عمونيانو سره جنګ دپاره د سيند نه پورې وتلو او
مالِک خُدائ هغهٔ له فتح ورکړه. ۳۳ هغهٔ د عيروعير نه واخله، د مِنيت نه ګېرچاپېره علاقه او تر ابيل کراميم پورې ټول شل
ښارونه وران کړل. هلته يو لوئ قتلِ عام وو او عمونيانو د بنى اِسرائيلو نه شکست وخوړو.

د اِفتاح لور

۳۴ کله چې اِفتاح واپس په مصفاه کښې کور ته لاړو، هلته د هغهٔ لور د هغهٔ سره مِلاوېدو له راروانه وه، ګډېده او تمبل يې
وهلو. هغه يې ايک يوه لور وه، د هغهٔ نور زامن او لوڼه نهٔ وې. ۳۵ کله يې چې هغه وليده، نو هغهٔ د خفګان نه خپلې جامې
وشلولې او وې وئيل، "اے زما لورې، زهٔ خو به تباه او برباد شم. ما چې د مالِک خُدائ سره کوم لوظ کړے دے، زهٔ خو
هغه نهٔ شم ماتولے." ۳۶ هغې ورته ووئيل، "کهٔ تا د مالِک خُدائ سره وعده کړې وى نو تا چې څهٔ وئيلى دى نو هم هغه
شان ما سره وکړه، ځکه چې مالِک خُدائ ستا دشمنانو عمونيانو نه بدل واخستلو." ۳۷ خو هغې خپل پلار ته ووئيل، "تهٔ
زما دپاره دا يو کار وکړه، دوه مياشتې ما يواځې پرېږده، چې زهٔ د خپلو ملګرو سره د غرونو په علاقه کښې سرګردانه
وګرځم او ماتم وکړم ځکه چې زهٔ به په پېغلتوب کښې مړه کېږم." ۳۸ هغهٔ ورته ووئيل چې، "لاړه شه." او دوؤ مياشتو له يې
لرې ولېږله. هغه د خپلو ملګرو سره د غرونو علاقې ته لاړه او ماتم يې وکړو ځکه چې هغه بې‌اولاده او بې‌وادهٔ مړه کېدله.
۳۹ دوه مياشتې پس هغه واپس خپل پلار له راغله. هغهٔ هم هغه شان وکړل چې څنګه يې د مالِک خُدائ سره لوظ کړے
وو. او هغه په پېغلتوب کښې مړه شوه او د يو سړى سره يې هم تعلق نهٔ وو لرلے نو داسې په بنى اِسرائيلو کښې د دې نه يو

رِواج جوړ شو ۴۰ چې ښځې به هر کال څلور ورځې تلې چې د جِلعاد د اِفتاح د لور دپاره ماتم وکړی.

اِفتاح او اِفرائيميان

۱۲ ۱ د اِفرائيم سړی د جنګ دپاره تيار شول، هغوئ د اُردن سيند نه صفون ته پورې وتل او اِفتاح ته يې ووئيل، ”تهٔ د
عمونيانو سره جنګ دپاره د حد پولې نه ولې واوړېدلې او مونږ دې راونهٔ غوښتلو چې تا سره لاړ شُو؟ مونږ به ستا کور سره
تا وسوزوو.“ ۲ خو اِفتاح هغوئ ته ووئيل، ”زما او زما د خلقو د عمونيانو سره يوه سخته لانجه وه. ما تاسو راوغوښتلئ،
خو تاسو زهٔ د هغوئ نه بچ نهٔ کړم. ۳ کله چې ما ته پته ولګېده چې تاسو زما د بچ کولو دپاره رانهٔ غلئ، نو ما خپل ژوند
په خطره کښې واچولو او د حد پولې نه واوړېدم چې د هغوئ سره جنګ وکړم او مالِک خُدائ ما له په هغوئ باندې فتح
راکړه. نو اوس تاسو ما سره جنګ کولو له ولې راغلی يئ؟“ ۴ بيا اِفتاح د جِلعاد ټول سړی راغونډ کړل، د اِفرائيم د سړو
سره يې جنګ وکړو او هغوئ له يې شکست ورکړو ځکه چې د اِفرائيم خلقو وئيلی وُو چې، ”تاسو جِلعاديان تش د اِفرائيم او
منسی مفروران يئ.“ ۵ د دې دپاره چې اِفرائيميان تښتېدو ته پرې نهٔ ږدی، جِلعاديانو هغه ځايونه ونيول چې چرته هغوئ د
اُردن نه پورې وتلے شول. کله چې به يو اِفرائيمی هم د تښتېدو کوشش کولو نو هغهٔ به د پورې وتو اجازت غوښتو او د
جِلعاد سړو به ترې نه تپوس کولو، ”تهٔ د اِفرائيم د قبيلې يې څهٔ؟“ کهٔ هغهٔ به ووئيل چې، ”نه،“ ۶ هغوئ به ورته ووئيل چې،
”شبوليت ووايه.“ خو هغهٔ به ورته په جواب کښې ”سبوليت“ ووئيل ځکه چې هغهٔ به دا ټکے صحيح نهٔ شو وئيلے. نو هغه
به يې ونيولو او د اُردن سيند نه د پورې وتو په ځائ کښې به يې ووژلو. په هغه وخت کښې دوه څلوېښت زره اِفرائيميان
ووژلے شول. ۷ اِفتاح شپږ کاله د بنی اِسرائيلو قاضی وو. بيا هغه مړ شو او په جِلعاد کښې په يو ښار کښې ښخ شو.

اِبصان، ايلون او عبدون

۸ د اِفتاح نه پس، د بيت‌لحم اِبصان د بنی اِسرائيلو قاضی شو. ۹ د هغهٔ دېرش زامن او دېرش لونړه وې. هغهٔ خپلې لونړه
د خپلې قبيلې نه بهر وادهٔ کړې او خپلو زامنو له يې دېرش ښځې د پردو قبيلو نه وادهٔ کړې. اِبصان اووهٔ کاله د بنی اِسرائيلو
قاضی وو، ۱۰ بيا هغه مړ شو او په بيت‌لحم کښې ښخ شو. ۱۱ د اِبصان نه پس، د زبولون ايلون لس کاله د بنی اِسرائيلو
قاضی شو. ۱۲ بيا هغه مړ شو او د زبولون په علاقه په ايالون کښې ښخ شو. ۱۳ د ايلون نه پس، د فِرعاتون نه د هليل
زوئ عبدون د بنی اِسرائيلو قاضی شو. ۱۴ د هغهٔ څلوېښت زامن او دېرش نمسی وُو، چې هر يو په خپل خر باندې سورلی
کوله. عبدون اتهٔ کاله د بنی اِسرائيلو قاضی وو، ۱۵ بيا هغه مړ شو او په فِرعاتون کښې ښخ شو چې دا ځائ د عماليقيانو د
غرونو په مُلک کښې د اِفرائيم په علاقه کښې وو.

د سمسون پيدا کېدل

۱۳ ۱ بنی اِسرائيلو د مالِک خُدائ خِلاف بيا ګناه وکړه، نو هغهٔ فلستيان پرېښودل چې څلوېښت کاله پرې حکومت
وکړی. ۲ په هغه وخت کښې د صُرعا په ښار کښې د دان قبيلې يو سړے وو چې نوم يې منوحه وو، د هغهٔ ښځه شنډه وه
او بچی يې نهٔ وُو. ۳ د مالِک خُدائ فرښته هغې ته راښکاره شوه او ورته يې وفرمائيل، ”تهٔ هيڅکله د بچو د پيدا کېدو
جوګه شوې نهٔ يې، خو تهٔ به زر اُميدواره شې او يو زوئ به دې وشی. ۴ خيال کوه چې مے يا شراب ونهٔ څښې او نهٔ چې
حرام څيز وخورې، ۵ او ستا د زوئ پيدا کېدو نه پس هيڅکله چې د هغهٔ وېښتهٔ پرې نهٔ کړې، ځکه چې د هغهٔ د پيدا کېدو

د ورځې نه به هغه خُدائ پاک ته د نذير په حيثيت وقف وى. هغه به د فلستيانو نه د بنى اِسرائيلو بچ کول شروع کړى.“ ۶
بيا هغه ښځه لاړه او خپل خاوند ته يې ووئيل، ”د خُدائ پاک يو سړے ما له راغلو، هغه د خُدائ پاک د فرښتې په شان
هيبتناک ښکارېدو. ما د هغهٔ نه تپوس ونهٔ وکړو چې د کوم ځائ نه راغلے يې، نو هغهٔ ما ته خپل نوم هم ونهٔ ښودلو. ۷
خو هغهٔ ما ته وفرمائيل چې زهٔ به اُميدواره شم او يو زوئ به مې وشى. هغهٔ راته وفرمائيل چې مے يا شراب مهٔ څښه او نهٔ
چې حرام څيز وخورې، ځکه چې تر کومې پورې هغه ماشوم ژوندے وى نو هغه به خُدائ پاک ته د نذير په حيثيت وقف
وى.“ ۸ نو منوحه مالِک خُدائ ته سوال وکړو، ”مالِکه خُدايه، د خُدائ پاک هغه سړے کوم چې تا رالېږلے وو هغه
پرېږده چې بيا مونږ له راشى او مونږ ته وښائى چې کله هغه هلک پېدا شى نو مونږ د هغهٔ سره څهٔ وکړُو.“ ۹ منوحه چې
کوم سوال کړے وو نو خُدائ پاک هم هغه شان وکړل او چې کله هغه ښځه په پټو کښې ناسته وه نو د خُدائ پاک هغه
فرښته ورله واپس راغله، خو د هغې خاوند منوحه د هغې سره نهٔ وو. ۱۰ نو هغې سمدستى منډه کړه او خپل خاوند ته يې
ووئيل، ”گوره، هغه بله ورځ چې کوم سړے ما له راغلے وو هغه بيا ما ته ځرگند شوے دے.“ ۱۱ منوحه پاڅېدو او خپلې
ښځې پسې لاړو. هغه سړى له ورَغلو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”آيا تهٔ هغه سړے يې څهٔ چا چې زما د ښځې سره خبرې
کولې؟“ هغهٔ جواب ورکړو، ”آو، زهٔ هم هغه يم.“ ۱۲ نو منوحه ترې نه تپوس وکړو، ”کله چې ستا خبره رښتيا شى، نو د
هغه هلک د ژوند اصُول به څهٔ وى او د هغهٔ کار به څهٔ وى؟“ ۱۳ د مالِک خُدائ فرښتې ورته وفرمائيل، ”ستا ښځه به دا
خبره يقينى کړى چې هغه هر څهٔ وکړى چې څهٔ ما ورته وئيلى دى. ۱۴ هغه به داسې يو څيز هم نهٔ خورى چې د انگورو باغ
نه راځى، هغه به يو قِسم مے هم نهٔ څښى او نهٔ به حرام څيز خورى. هغه به خامخا هغه هر څهٔ کوى چې ما ورته وئيلى دى.“
۱۵-۱۶ منوحه ته پته نهٔ وه چې دا د مالِک خُدائ فرښته ده، نو هغهٔ ورته ووئيل، ”مونږ سره لږ ايسار شه او مونږ پرېږده
چې تا له يو د چېلۍ بچے پوخ کړُو.“ خو فرښتې ورته وفرمائيل، ”کهٔ زهٔ ستاسو سره ايساره شم، نو زهٔ به ستاسو خوراک نهٔ
خورم. کهٔ تاسو دا يَخول غواړئ، نو دا مالِک خُدائ ته د نذرانې په توگه وسوزوئ.“ ۱۷ منوحه ورته ووئيل، ”مونږ ته خپل
نوم وښايه، چې کله ستا خبره رښتيا شى نو مونږ به ستا عزت وکړُو.“ ۱۸ فرښتې ورته وفرمائيل، ”تهٔ زما د نوم تپوس ولې
کوې؟ دا يو داسې عجيبه نوم دے چې تهٔ به ورباندې پوهه نهٔ شې.“ ۱۹ نو منوحه د چېلۍ يو بچے او څهٔ غله واخستله او د
گټ په قربان‌گاه باندې يې مالِک خُدائ ته پېش کړه. او چې کله منوحه او د هغهٔ ښځې ورته کتل نو مالِک خُدائ يو عجيبه
کار وکړو. ۲۰-۲۱ په کوم وخت کښې چې د قربان‌گاه نه لمبې ختلې، نو منوحه او د هغهٔ ښځې وليدل چې د مالِک خُدائ
فرښته د اور په لمبو کښې بره آسمان ته وختله او منوحه او د هغهٔ ښځه پړمخې په زمکې پرېوتل. خو هغوئ هغه سړے بيا
ونهٔ ليدو نو هغوئ ته پته ولگېده چې دا د مالِک خُدائ فرښته وه. ۲۲ منوحه خپلې ښځې ته ووئيل، ”په دې کښې څهٔ شک
نشته چې مونږ به مړهٔ شُو، ځکه چې مونږ خُدائ پاک ليدلے دے.“ ۲۳ خو ښځې يې جواب ورکړو، ”کهٔ مالِک خُدائ
زمونږ وژل غوښتلے، نو هغهٔ به هيڅکله زمونږ نذرانې نهٔ قبلولې، نو هغهٔ به مونږ ته دا هر څهٔ نهٔ ښودلے او نهٔ به يې راته دا
خبرې کړې وې.“ ۲۴ نو د هغهٔ د ښځې يو زوئ وشو او سمسون نوم يې ورباندې کېښودو. هغه ماشوم لوئېدو او مالِک
خُدائ برکت ورکړو. ۲۵ او د مالِک خُدائ روح هغه په هغه وخت کښې تکره کړو چې کله هغه د صُرعا او اِستال په مينځ
کښې د دان په کېمپ کښې وو.

د سمسون وادهٔ

۱۴ ۱ يوه ورځ سمسون تمنت ته لاړو، هلته يې يوه پېغله فلستى وليده. ۲ هغه واپس کور ته لاړو او خپل مور پلار ته
يې وفرمائيل، ”په تمنت کښې ما يوه فلستى جينۍ ليدلې ده او اوس هغه ما ته وادهٔ کړئ.“ ۳ خو مور پلار يې ورته ووئيل،

”ستا په خپلوانو یا زمونږ په ټولو خلقو کښې جینۍ نشته څۀ، چې تۀ خامخا ځې او په ناسنته فلستیانو کښې جینۍ کوې؟“
خو سمسون خپل پلار ته وفرمائیل، ”هغه جینۍ ما له وکړه ځکه چې هغه مې خوښه ده.“ ۴ مور پلار ته یې دا پته نۀ وه
چې په دې کار کښې د مالِک خُدائ لاس وو، ځکه چې مالِک خُدائ د فلستیانو سره د جنګ دپاره یوه موقع لټوله. په هغه
وخت کښې فلستیانو په بنی اِسرائیلو باندې حکومت کولو. ۵ نو سمسون د خپل مور پلار سره تمنت ته لاړو. کله چې
هلته هغوئ د انګورو په باغونو کښې تېرېدل، هغۀ آواز واورېدو چې یو ځوان زمرے هغۀ ته مخامخ غورېږی. ۶ د مالِک
خُدائ روح ناڅاپه په هغۀ نازل شو او سمسون یې تکړه کړو او په تشو لاسونو یې زمرے ټوټې ټوټې کړو، لکه چې دا د چېلۍ
بچے وی. خو هغۀ خپل مور پلار ته د دې په حقله ونۀ وئیل. ۷ بیا هغه لاړو او د هغه جینۍ سره یې خبرې وکړې او هغه
یې خوښه شوه. ۸ یو څو ورځې پس سمسون د هغې سره وادۀ کولو دپاره واپس لاړو. په لاره کښې هغه راوګرځېدو چې د
هغه ازمری لاش وګوری چې کوم یې وژلے وو او هغۀ ولیدل چې د دې په لاش کښې دننه ډېرې مچۍ او شات هم وُو. ۹
هغۀ شات د لاسونو سره راوویستل او په روانه کښې یې خوړل. بیا هغۀ خپل مور او پلار له هم یوړل او لږ یې ترې نه ورکړل
او هغوئ هم وخوړل، خو سمسون ونۀ فرمائیل چې دا شات یې د مړ ازمری نه راویستلی دی. ۱۰ د هغۀ پلار د هغه جینۍ
کور ته لاړو او سمسون هلته لویه مېلمستیا وکړه. هلته د ځوانانو دا رِواج وو. ۱۱ کله چې فلستیانو هغه ولیدو، نو هغوئ
دېرش ځوانان ملګری ورولېږل چې د هغۀ سره ایسار شی. ۱۲-۱۳ سمسون هغوئ ته وفرمائیل، ”زۀ به ستاسو نه د یو
سخت سوال تپوس وکړم. کۀ تاسو یې ما له د روژې په دې اوو ورځو کښې جواب راکړو، نو زۀ به تاسو له د کتان دېرش
چُوغې او دېرش جوړه جامې درکړم. خو کۀ جواب مو رانۀ کړو نو ما له به تاسو د کتان دېرش چُوغې او دېرش جوړه
جامې راکوئ.“ هغوئ ورته ووئیل، ”مونږ ته خپل سخت سوال ووایه، چې مونږ یې واورو.“ ۱۴ هغۀ ورته وفرمائیل، ”د
خوړونکی نه د خوراک څۀ شے راووتلو، د تکړه شی نه څۀ خوږ شے راووتلو.“ درې ورځې وروستو هم هغوئ د دې سخت
سوال جواب ورنۀ کړے شو. ۱۵ په څلورمه ورځ هغوئ د سمسون ښځې ته ووئیل، ”خپل خاوند وغولوه چې مونږ ته د دې
سخت سوال مطلب وښائی. کۀ تا ونۀ ښودلو نو مونږ به ستا د پلار په کور اور ولګوو او تا به هم په کښې وسوزوو. تا مونږ
د دې دپاره راغوښتی یُو څۀ چې غریبانان شُو؟ کۀ داسې نۀ ده؟“ ۱۶ نو د سمسون ښځه په ژړا هغۀ له ورغله او ورته یې
ووئیل، ”تۀ زما سره مینه نۀ کوې. تۀ زما نه کرکه کوې. تا زما د خلقو نه د سخت سوال تپوس وکړو او ما ته دې ونۀ وئیل
چې د دې مطلب څۀ دے.“ هغۀ ورته وفرمائیل، ”ګوره، ما خپل مور پلار ته هم نۀ دی وئیلی. نو زۀ تا ته ولې ووایم؟“ ۱۷
هغې د دې په حقله د خېرات په ټولو اوو ورځو کښې ژړل. خو په اوومه ورځ هغۀ ورته د دې سخت سوال مطلب وښودلو،
ځکه چې هغې د دې په حقله هغه ډېر تنګ کړو. بیا هغې فلستیانو ته ووئیل. ۱۸ نو په اوومه ورځ د نمر پرېوتو نه مخکښې، د
ښار سړو هغۀ ته ووئیل، ”د شاتو نه به خوږ څۀ شے وی؟ د ازمری نه به تکړه څۀ شے وی؟“ سمسون ورته په جواب کښې
وفرمائیل، ”کۀ تاسو زما په غوا یوې نۀ وے کړے، نو تاسو به د دې سخت سوال جواب نۀ وے راکړے.“ ۱۹ د مالِک
خُدائ روح ناڅاپه په هغۀ باندې راغلو او هغه یې تکړه کړو او هغه لاندې اسقلون ته لاړو، چرته چې یې دېرش سړی ووژل،
جامې یې ترینه وویستلې او د هغوئ جامې یې هغه سړو له ورکړې چا چې هغه سخت سوال حل کړے وو. د هغې نه پس
هغه واپس د خپل پلار کور ته لاړو، چې څۀ شوی وُو په هغې باندې سخت غصه وو، ۲۰ او د سمسون ښځه هغه سړی له
ورکړے شوه چې کوم د هغۀ په وادۀ کښې د هغۀ ښۀ ملګرے وو.

پینځلسم باب

۱۵ ۱ لږه موده وروستو سمسون د غنمو د لَو په وخت کښې د خپلې ښځې سره مِلاوېدو دپاره لاړو او یو د چېلۍ

بچے یې ورله بوتلو. هغهٔ د هغې پلار ته وفرمائیل، "زهٔ غواړم چې د خپلې ښځې کوټې ته لاړ شم او ورسره څملم." خو د
هغې پلار هغه دننه نهٔ پرېښودو. ٢ هغهٔ سمسون ته ووئیل، "په حقیقت کښې زما خیال دا وو چې تهٔ د هغې نه کرکه کوې،
نو ما هغه ځکه ستا ښهٔ ملګرى له ورکړه. خو کشره خور یې ترې نه ښائسته ده، د هغې په ځائ دا وکړه." ٣ سمسون
وفرمائیل، "دا ځل چې زهٔ د فلستیانو سره څهٔ کوم نو د هغې اِلزام دې په ما نهٔ شى لګولے." ٤ نو هغه لاړو او درې سوه
لومبړې یې ونیولې. د دوو دوو لومبړو لکۍ یې وتړلې او د دې په غوټو کښې یې چراغونه کېښودل. ٥ بیا هغهٔ چراغونه بل
کړل او لومبړې یې د فلستیانو فصلونو طرف ته پرېښودلې. نو داسې هغه ګېډۍ شوے فصل او ولاړ فصل یې وسوزولو او د
انګورو او زیتُونو باغونه یې هم ورسره وسوزول. ٦ کله چې فلستیانو تپوس وکړو چې، "دا چا کړى دى؟" نو هغوئ خبر
شول چې دا سمسون کړى دى، ځکه چې د تمنت یو سړى یعنې د هغهٔ سخر، د سمسون ښځه د سمسون ملګرى له ورکړې
وه. نو فلستیان لاړل او هغه ښځه او د هغې پلار یې په اور وسوزول. ٧ سمسون هغوئ ته وفرمائیل، "چې تاسو دا کار
کړے دے نو په دې وجه زهٔ قسم خورم چې تر هغې پورې به زهٔ قلار نهٔ شم چې ترخو پورې مې ستاسو نه بدل نهٔ وى
اخستے." ٨ نو هغهٔ په دوئ باندې سخته حمله وکړه او ډېر کسان یې ترې نه ووژل. بیا هغه لاړو او د ایتام غر په یو غار
کښې ایسار شو.

د سمسون د فلستیانو نه بدل اخستل

٩ فلستیان راغلل او په یهوداه کښې یې خېمې ولګولې او د لحى په ښار یې حمله وکړه. ١٠ د یهوداه سړو د هغوئ نه
تپوس وکړو، "تاسو په مونږ باندې ولې حمله کوئ؟" هغوئ په جواب کښې ورته ووئیل، "مونږ د دې دپاره راغلى یُو چې
سمسون قېدى بوځُو او هم هغه شان ورسره وکړُو چې څهٔ یې زمونږ سره کړى وُو." ١١ نو د یهوداه درې زره سړى د ایتام
د غرهٔ هغه غار ته لاړل او سمسون ته یې ووئیل، "تا ته پته نشته څهٔ چې فلستیان په مونږ باندې حکومت کوى؟ تا مونږ سره
څهٔ کړى دى؟" هغهٔ جواب ورکړو، "ما د هغوئ سره هم هغه شان وکړل چې څهٔ یې زما سره کړى وُو." ١٢ هغوئ ووئیل،
"مونږ دلته د دې دپاره راغلى یُو چې تا وتړُو، نو داسې به تا هغوئ ته په حواله کړُو." سمسون وفرمائیل، "ما ته قسم وخورئ
چې تاسو به په خپله ما نهٔ وژنئ." ١٣ هغوئ ورته ووئیل، "ټیک ده، مونږ به صِرف تا وتړُو او هغوئ ته به دې حواله کړُو.
مونږ تا نهٔ وژنو." نو هغوئ هغه په دوو نوؤ پړو وتړلو او د غرهٔ نه یې په زور بوتلو. ١٤ کله چې هغه لحى ته راغلو، نو
فلستیانو د هغهٔ طرف ته منډې وهلې او هغهٔ ته یې چغې وهلې. د مالِک خُدائ روح ناڅاپه هغه تکړه کړو، نو هغهٔ د خپلو
لاسونو او مټو نه تاو شوى پړى داسې وشلول لکه چې سوزېدلى تارونه وى. ١٥ بیا هغهٔ د خر د ژامنې یو تازه هډُوکے
وموندو. هغه ورټیټ شو او راوچت یې کړو او زر سړى یې ورباندې ووژل. ١٦ او هغهٔ ووئیل، "د خر د ژامنې هډُوکى سره
ما زر سړى ووژل، د خر د ژامنې هډُوکى سره ما هغوئ ډېرے ډېرے کړل." ١٧ د هغې نه پس هغهٔ د ژامنې هډُوکے
وغورزولو. چرته چې دا کار وشو نو د هغه ځائ نوم د ژامنې غر شو. ١٨ بیا سمسون سخت تږے شو، نو هغهٔ مالِک
خُدائ ته فریاد وکړو او وې فرمائیل، "تا ما له دا لویه فتح راکړې ده، اوس زهٔ د تندې نه مرم او د ناسنته په لاسونو کښې به
وغورزېږم؟" ١٩ نو خُدائ پاک هلته د لحى په زمکه کښې یو خالى ځائ کولاو کړو او اوبهٔ ترې نه راووتلې. سمسون اوبهٔ
وڅښلې او تازه دم شو. نو هغهٔ په دې باندې دا نوم کېښودو، "د چغې وهونکى چینه" او دا تر اوسه پورې په لحى کښې ده.
٢٠ د فلستیانو په دور کښې سمسون شل کاله د بنى اِسرائیلو قاضى وو.

سمسون په غزه کښې

١٦ (١) سمسون يوه ورځ فلستی ښار غزه ته لاړو، هلته د يوې کنجرې سره مِلاو شو او د هغې سره څملاستو. (٢) د
غزه خلقو ته پته ولګېده چې سمسون هلته دے، نو هغوئ هغه ځائ نه ګېره واچوله او د ښار په دروازه کښې يې ټوله شپه د
هغهٔ اِنتظار وکړو. ټوله شپه هغوئ غلی وُو، د خپلو ځانونو سره يې دا سوچ کولو چې، ”د سحر رڼا پورې به مونږ اِنتظار
وکړُو او بيا به هغه ووژنو.“ (٣) خو سمسون تر نيمې شپې پورې د کنجرې سره پروت وو. بيا هغه پاڅېدو او د ښار دروازه
يې ونيوله او د تمبو، دُرشلو، تالو او هر څهٔ سره يې وويستله. هغهٔ دا په خپلو اوږو باندې کښښودل او د هغه غر سر پورې يې
يوړل چرته نه چې حبرون ښکارېدو.

سمسون او دليله

(٤) د هغې نه پس، سمسون په يوه ښځه باندې مئين شو چې نوم يې دليله وو، چې هغه د سورِق په مېدان کښې اوسېده.
(٥) هغه پينځهٔ فلستی بادشاهان هغې له لاړل او ورته يې ووئيل، ”سمسون وغولوه چې تا ته ووائی چې هغه دومره تکړه ولې
دے او مونږ په هغهٔ باندې څنګه غالِب راتلے شُو، چې وې تړُو او کمزورے يې کړُو. مونږ هر يو به تا له يوولس سوه د
سپينو زرو سيکې درکړُو.“ (٦) نو دليلې سمسون ته ووئيل، ”مِهربانی وکړه ما ته ووايه چې تهٔ په څهٔ څيز دومره تکړه يې.
کهٔ څوک تا تړل او کمزورے کول وغواړی نو هغه داسې څنګه کولے شی؟“ (٧) سمسون ورته په جواب کښې وفرمائيل،
”کهٔ هغوئ د لينډې په اوو نوؤ مزو باندې ما وتړی چې هغه تازه وی او اوچ شوی نهٔ وی، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے
شم.“ (٨) نو فلستی بادشاهانو دليلې له د لينډې اووهٔ مزی راوړل چې اوچ شوی نهٔ وُو او هغې پرې سمسون وتړلو. (٩) په
بله کوټه کښې د هغې څهٔ سړو اِنتظار کولو، نو هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نيولو دپاره فلستيان راغلی دی.“ خو هغهٔ د
لينډې مزی داسې وشلول لکه چې په تارونو باندې اور ولګی او وشليږی. خو هغوئ ته بيا هم د هغهٔ د طاقت د راز پته ونهٔ
لګېده. (١٠) دليلې سمسون ته ووئيل، ”ګوره، تا زما نه بې‌وقوفه جوړه کړې ده او ما ته دې دروغ ووئيل. اوس ما ته ووايه
چې تهٔ څنګه ښهٔ تړلے کېدے شې.“ (١١) هغهٔ ورته وفرمائيل، ”کهٔ هغوئ ما په داسې رسو باندې وتړی چې هيڅکله هم
استعمال شوې نهٔ وی، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے شم.“ (١٢) نو دليلې نوې رسۍ راوړې او هغه يې پرې وتړلو. بيا
هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نيولو دپاره فلستيان راغلی دی.“ هغه سړو په بله کوټه کښې اِنتظار کولو. نو هغهٔ رسۍ د
تارونو په شان د خپلو مټو نه وشلولې. (١٣) دليلې سمسون ته ووئيل، ”تا تر اوسه پورې زما نه کم عقله جوړه کړې ده او ما
ته دروغ وائې. ما ته ووايه چې تهٔ څنګه ښهٔ تړلے کېدے شې.“ هغهٔ ورته وفرمائيل، ”کهٔ تهٔ زما د وېښتو اووهٔ کونسۍ د جامو
په خپله کډۍ کښې وګندې او د کډۍ په سيخ پورې يې وتړې، نو زهٔ به د نورو په شان کمزورے يم.“ (١٤) دليلې هغه په آرام
سره اودهٔ کړو، د هغهٔ د وېښتو اووهٔ کونسۍ يې وګنډلې او د کډۍ په سيخ پورې يې وتړلې او چغه يې کړه، ”سمسونه، ستا د
نيولو دپاره فلستيان راغلی دی.“ خو هغه پاڅېدو او خپل وېښتهٔ يې د هغه کډۍ نه خلاص کړل. (١٥) نو هغې ورته ووئيل، ”تهٔ
څنګه وائې چې زما سره مينه کوې، کله چې تهٔ په ما اعتبار هم نهٔ کوې؟ تا درې ځل زما نه کم عقله جوړه کړه او تا بيا هم
ما ته ونهٔ وئيل چې تهٔ په څهٔ باندې دومره تکړه يې.“ (١٦) هغې به هره ورځ د هغهٔ نه تپوس کولو. هغې هغه دومره تنګ کړے
وو چې پوزې له ترې راغلو. (١٧) نو سمسون آخر کښې هغې ته رښتيا وئيل، ”زما وېښتهٔ هيڅکله هم نهٔ دی کل شوی. زما د
پيدا کېدو د وخت نه زهٔ خُدائ پاک ته د نذير په حيثيت وقف يم. کهٔ زما وېښتهٔ کل شوی وے، نو زما طاقت به ختم شوے
وو او د نورو په شان به کمزورے وم.“ (١٨) کله چې دليلې ته پته ولګېده چې هغهٔ ورته ټول راز وښودلو، نو هغې فلستی
بادشاهانو ته يو پېغام ولېږلو او ورته يې ووئيل، ”تاسو يو ځل بيا راشئ. سمسون ما ته رښتيا وئيلی دی.“ نو هغوئ راغلل او

د ځان سره يې پيسې هم راوړې. ۱۹ دليلې په آرام سره سمسون په خپل غېږ کښې اوده کړو او بيا يې سړے راوغوښتلو،
چې هغهٔ د سمسون د وېښتو اووهٔ څنې کلې کړې. نو داسې هغه يې په تکليف کښې واچولو ځکه چې د هغهٔ طاقت ختم شو.
۲۰ بيا هغې چغه کړه، ”سمسونه، ستا د نيولو دپاره فلستيان راغلى دى.“ هغه پاڅېدو او خيال يې دا وو چې زهٔ به د
مخکښې په شان ځان خلاص کړم او آزاد به شم. خو هغهٔ ته پته نهٔ وه چې مالِک خُدائ هغه پرېښے وو. ۲۱ فلستيانو هغه
ونيولو او سترګې يې ترې نه وويستلې. هغه يې غزه ته بوتلو او د زېړو په زنځيرونو باندې يې وتړلو او په قېد کښې ترې نه د
مېچنې د تاوولو کار اخستلو. ۲۲ خو د هغهٔ وېښتهٔ بيا راوشول.

د سمسون مرګ

۲۳ فلستى بادشاهان راغونډ شول چې جشن وکړى او خپل خُدائ دجون ته يوه لويه قربانى پېش کړى. هغوئ ووئيل،
”زمونږ خُدائ مونږ له زمونږ په دشمن سمسون باندې فتح راکړې ده.“ ۲۴-۲۵ نو هغوئ خوشحالى کوله او هغوئ ووئيل،
”سمسون راوغواړئ او راځئ چې په هغهٔ پورې ټوقې وکړُو.“ کله چې هغوئ سمسون د قېد نه راوويستلو، نو هغوئ ورپورې
ټوقې کولې او د ستنو په مينځ کښې يې ودرولے وو. کله چې خلقو هغه ولېدلو، نو هغوئ د خپل خُدائ ثناء صِفت کولو،
”زمونږ خُدائ زمونږ په دشمن باندې فتح راکړې ده، چا چې زمونږ مُلک وران کړو او زمونږ ډېر کسان يې ووژل.“ ۲۶
سمسون هغه هلک ته وفرمائيل چا چې لاس نيولے روان کړے وو چې، ”ما پرېږده چې په هغه ستنو باندې لاس ولګوم چې
په کومو باندې دا کور ولاړ دے. زهٔ په دې باندې تکيه لګول غواړم.“ ۲۷ هغه ځائ د ښځو او سړو نه ډک وو. پينځهٔ واړه
فلستى بادشاهان هم هلته وُو او هلته په چت باندې تقريباً درې زره ښځې او سړى وُو، هغوئ کتل چې په سمسون پورې
ټوقې کېدلې. ۲۸ سمسون سوال وکړو، ”اے مالِکه خُدايه پاکه، لږ ما راياد کړه، خُدايه پاکه. زهٔ تا ته سوال کوم چې يو ځل
بيا ما له طاقت راکړه، نو چې په دې يو وار د فلستيانو نه د خپلو دوو سترګو بدل واخلم.“ ۲۹ نو سمسون هغه دوه مينځنۍ
ستنې ونيولې چې په کومو باندې هغه آبادى ولاړه وه. په دواړو باندې يې يو يو لاس کېښودو ۳۰ او چغه يې کړه، ”پرېږده
چې د فلستيانو سره مړ شم.“ هغهٔ د خپل ټول زور سره ستنو له ديکه ورکړه او هغه بُتخانه په هغه پينځو بادشاهانو او په
نورو ټولو کسانو باندې راوغورزېده. سمسون د خپل مرګ په وخت د هغې نه زيات خلق ووژل چې څومره هغهٔ په خپل
ژوند کښې وژلى وُو. ۳۱ د هغهٔ ورونړه او د هغهٔ د خاندان نور کسان د هغهٔ لاش وړلو له راغلل. هغه يې واپس يوړو او د
صُرعا او اِستال په مينځ کښې د خپل پلار منوحه په قبر کښې يې ښخ کړو. هغه شل کاله د بنى اِسرائيلو قاضى وو.

د ميکاه بُتان

۱۷ ۱ يو ځل يو سړے وو چې نوم يې ميکاه وو، هغه د غرونو په مُلک اِفرائيم کښې اوسېدو. ۲ هغهٔ خپلې مور ته
ووئيل، ”کله چې ستا نه هغه يوولس سوه د سپينو زرو سيکې چا پټې کړې، نو ما واورېدل چې تا هغه غل ته ښېرې وکړې.
ګوره، هغه پيسې ما سره دى او هغه ما اخستې دى.“ د هغهٔ مور ووئيل، ”زما زويه، مالِک خُدائ دې تا له برکت درکړى.“
۳ هغهٔ پيسې واپس خپلې مور له ورکړې او مور يې ووئيل، ”چې هغه ښېرې زما په زوئ باندې ونهٔ لګى زهٔ پخپله دا د
سپينو زرو سيکې مالِک خُدائ ته وقف کوم. د لرګى په يوه مجسمه به دا سپين زر وخېژولے شى. نو داسې به زهٔ دا د
سپينو زرو سيکې تا له واپس درکړم.“ ۴ کله يې چې دا واپس خپلې مور له ورکړې نو هغې دوه سوه د سپينو زرو سيکې
يوړې او زرګر د لرګى بُت جوړ کړو او سپين زر يې پرې وخېژول. دا د ميکاه په کور کښې کېښودے شول. ۵ د دې
سړى يعنې د ميکاه يوه بُتخانه وه. هغه څهٔ بُتان او يو مقدس پېش بند جوړ کړو. او خپل يو زوئ يې خپل اِمام مقرر کړو.

۶ په هغه وخت کښې په بنی اِسرائيلو کښې يو بادشاه هم نۀ وو، خلقو هم هغه شان کول چې څۀ يې خوښه وه. ۷ هم په
هغه وخت کښې هلته يو ځوان ليوى وو چې د يهوداه د بيت‌لحم په ښار کښې اوسېدو. ۸ هغه د بيت‌لحم نه لاړو چې د
اوسېدو دپاره بل ځائ ولټوى. د سفر په دوران کښې د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې د ميکاه کور ته راغلو. ۹ ميکاه د
هغۀ نه تپوس وکړو، ”تۀ د کوم ځائ نه راغلے يې؟“ هغۀ ورته ووئيل، ”زۀ يو ليوى يم چې د يهوداه د بيت‌لحم نه راغلے يم.
زۀ د اوسېدو دپاره يو ځائ لټوم.“ ۱۰ ميکاه ووئيل، ”ما سره ايسار شه. زما اِمام او مشير شه او زۀ به په کال کښې لس د
سپينو زرو سيکې، جامې او خوراک درکوم.“ ۱۱ هغه ځوان ليوى د ميکاه سره اوسېدو ته راضى شو او د هغۀ د زوئ په
شان شو. ۱۲ ميکاه هغه خپل اِمام مقرر کړو او هغه د ميکاه په کور کښې اوسېدو. ۱۳ ميکاه ووئيل، ”اوس چې زما يو
ليوى اِمام شته، نو ما ته پته ده چې مالِک خُدائ به زما هر کار سم کړى.“

ميکاه او د دان قبيله

۱۸ ۱ په هغه وخت کښې چې د بنی اِسرائيلو يو بادشاه هم نۀ وو نو په هغه ورځو کښې د دان قبيلې يوه داسې علاقه
لټوله چې دعوىٰ پرې وکړى او قبضه يې کړى ځکه چې د بنی اِسرائيلو په قبيلو کښې هغوئ ته خپله زمکه نۀ وه مِلاو شوې.
۲ نو د دان د قبيلې د ټولو کورَنو نه پينځۀ تکړه سړى خوښ کړل. هغوئ يې د صُرعا او اِستال ښارونو نه ولېږل او ورته
يې ووئيل چې، ”د هغه مُلک تحقيق وکړئ او وېې لټوئ.“ کله چې هغوئ د غرونو مُلک اِفرائيم ته ورسېدل، نو هغوئ د ميکاه
په کور کښې ايسار شول. ۳ کله چې هغوئ هلته وُو، نو هغوئ د هغه ځوان ليوى په لهجه باندې پوهه شول، نو هغوئ
ورغلل او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تۀ دلته څۀ کوې؟ تۀ دلته چا راوستلے يې؟“ ۴ هغۀ جواب ورکړو، ”زۀ د ميکاه سره
کار کوم، زۀ د اِمام په توګه د هغۀ سره خِدمت کوم او هغه ما له تنخواه راکوى.“ ۵ هغوئ هغۀ ته ووئيل، ”د خُدائ پاک
نه لږ تپوس وکړه چې مونږ به په خپل سفر کښې کامياب شُو او کۀ نه.“ ۶ اِمام جواب ورکړو، ”په خير لاړ شئ، ستاسو
سفر د مالِک خُدائ نه منظور شوے دے.“ ۷ نو هغه پينځۀ سړى روان شول او د ليس ښار ته لاړل. هغوئ وليدل چې د
هغه ځائ خلق د صيدانيانو په شان په امن سره اوسېدل. هغوئ امن پسند او غلى خلق وُو، د هيچا سره يې هم لانجه نۀ وه،
هغوئ سره د ضرورت ټول څيزونه موجود وُو. هغوئ د صيدانيانو نه ښۀ لرې اوسېدل او د نورو خلقو سره يې هيڅ لېن دېن
نۀ کولو. ۸ کله چې هغه پينځۀ سړى صُرعا او اِستال ته راوګرځېدل، نو د دوئ خپلوانو د هغوئ نه تپوس وکړو چې،
”تاسو څۀ وليدل.“ ۹ هغوئ جواب ورکړو، ”راځئ چې په ليس حمله وکړُو. مونږ هغه مُلک وليدو او هغه ډېر ښۀ وو. دلته
هسې مۀ ايسارېږئ. زر شئ. او هغه مُلک ونيسئ. ۱۰ کله چې تاسو هلته ورسېږئ، نو تاسو به وګورئ چې هغه امن پسند
خلق دى. هغه يو لوئ مُلک دے، او چې څۀ غواړئ هغه هر څۀ په کښې شته او خُدائ پاک هغه تاسو له درکوى.“ ۱۱ نو د
دان قبيلې شپږ سوه سړى د صُرعا او اِستال نه لاړل او د جنګ وسله ورسره وه. ۱۲ هغوئ لاړل او د يهوداه په مغرب په
قِريَت‌يعريم کښې يې خېمې ولګولې. نو دا ځکه د هغه ځائ نوم تر اوسه پورې د ”دان کېمپ“ دے. ۱۳ هغوئ د هغه ځائ
نه لاړل او د غرونو په مُلک اِفرائيم کښې د ميکاه کور ته راغلل. ۱۴ بيا هغه پينځۀ سړى کوم چې د ليس مُلک کتلو له تلى
وُو هغوئ خپلو ملګرو ته ووئيل، ”تاسو ته پته وه څۀ چې هلته په يو کور کښې يوه مجسمه او يو په قالب کښې جوړ شوے
بُت دے؟ هلته نور بُتان او مقدس پېش بند هم دى. ستاسو څۀ خيال دے چې څۀ وکړُو؟“ ۱۵ هغوئ د ميکاه کور ته لاړل،
چرته چې هغه ځوان ليوى اوسېدو او سلام يې ورباندې واچولو. ۱۶ په دې دوران کښې چې د دان کوم شپږ سوه فوجيان
چې د جنګ دپاره تيار وُو، هغوئ په دروازه کښې ولاړ وُو. ۱۷ هغه پينځۀ جاسوسان سيدها کور ته ننوتل او هغه ټول بُتان
او مقدس پېش بند يې واخستلو، په دې دوران کښې اِمام د شپږ سوو وسله بندو سړو سره په دروازه کښې ايسار وو. ۱۸

کله چې سړي د ميکاه کور ته ننوتل او مقدس څيزونه يې راواخستل، نو اِمام د هغوئ نه تپوس وکړو، "تاسو څۀ کوئ؟" ۱۹
هغوئ ورته ووئيل، "غلے شه. چې يوه خبره هم ونۀ کړې. مونږ سره لاړ شه او زمونږ اِمام او مشر شه. د يو سړي د خاندان
د اِمام کېدو نه دا ښه نۀ ده څۀ چې د بنی اِسرائيلو د يوې قبيلې اِمام شې؟" ۲۰ نو اِمام په دې باندې ډېر خوشحاله شو او
هغه مقدس څيزونه يې واخستل او د هغوئ سره لاړو. ۲۱ نو هغوئ خپل بچي، څاروی او خپل هر څۀ د ځان نه مخکښې
کړل او روان شول. ۲۲ هغوئ د هغه کور نه ښۀ لرې مزل کړے وو نو ميکاه خپل ګاونډيان راغونډ کړل او د دان په سړو
پسې لاړل او وروړسېدل. ۲۳ او هغوئ ته يې چغه کړه. د دان سړي راوګرځېدل او د ميکاه نه يې تپوس وکړو، "څۀ چل
دے چې دومره ډېر خلق راغونډ شوی يئ؟" ۲۴ ميکاه ورته په جواب کښې ووئيل، "مطلب دې څۀ دے، څۀ خبره ده؟ تۀ
زما اِمام بوځې او زما جوړ کړی معبودان اوړې او ځې نو نور زما سره څۀ پاتې کېږی؟" ۲۵ د دان سړو ورته ووئيل، "ستا
دپاره به دا ښۀ وی چې نور هيڅ غږ ونۀ کړې. ګنې دا سړي به غصه شی او حمله به درباندې وکړی او بيا به تۀ او ستا ټول
خاندان مړۀ شئ." ۲۶ نو هغوئ په خپله مخه لاړل. ميکاه ته پته ولګېده چې د دان سړي په هغوئ باندې ډېر زيات تکړه دی،
نو هغه راوګرځېدو او کور ته لاړو. ۲۷-۲۸ کله چې د دان سړو اِمام او هغه څيزونه يوړل چې کوم ميکاه جوړ کړی وُو،
هغوئ لاړل او په ليس يې حمله وکړه، چې کوم امن پسند خلق وُو او د جنګ دپاره تيار نۀ وُو. هغوئ د بيت‌رِحوب په وادۍ
کښې وُو او هغوئ د دې اوسېدونکی قتل کړل او په ښار يې اور بل کړو. داسې هيڅ څوک هم نۀ وُو چې هغوئ يې بچ کړی
وے، ځکه چې ليس د صيدا نه ښۀ لرې وو او د نورو خلقو سره د هغوئ لېن دېن نۀ وو. د دان قبيلې خلقو هغه ښار بيا
جوړ کړو او په هغې کښې اوسېدل. ۲۹ هغوئ د دې نوم د ليس نه دان ته بدل کړو، دان د هغوئ پلار نيکۀ او د يعقوب زوئ
وو. ۳۰ د دان خلقو د ځان دپاره جوړ شوے بُت ولګول، او د موسیٰ نمسی او د جيرسوم زوئ يونتن او د هغۀ زامنو تر
هغې پورې د اِمامانو په توګه خِدمت کولو چې جلاوطنۍ ته بوتلے شول. ۳۱ تر کومې پورې چې د خُدائ پاک کور په سيلا
کښې وو نو تر هغه وخته پورې د ميکاه بُت هلته وو.

يو ليوے او د هغۀ وينځه

۱۹ ۱ په هغه ورځو کښې د بنی اِسرائيلو بادشاه نۀ وو او يو ليوے چې د اِفرائيم د غرونو په مُلک کښې ډېر لرې
اوسېدو، هغۀ د يهوداه د بيت‌لحم نه يوه وينځه بوتله چې ښځه يې شی. ۲ خو هغه د هغۀ نه خفه شوه، په بيت‌لحم کښې
واپس د خپل پلار کور ته لاړه او څلور مياشتې يې هلته تېرې کړې. ۳ بيا هغه سړي دا فيصله وکړه چې هغې پسې لاړ شی
او رضا يې کړی چې واپس هغۀ له راشی. هغۀ خپل نوکر او دوه خرونه ځان سره بوتلل. نو کله چې هغه هلته ورسېدو نو
ښځې هغه د خپل پلار کور ته راوستو او چې سخر هغه وليدو نو ورته يې ډېر په مينه پخير راغلے ووئيلو. ۴ د هغۀ سخر
پرې زور واچولو چې ايسار شی، نو هغه درې ورځې هلته پاتې شو. هغوئ هلته خوراک څښاک وکړو او درې شپې يې تېرې
کړې. ۵ د څلورمې ورځې په سحر هغوئ وختی پاڅېدل او د تلو تيارے يې وکړو. خو د ښځې پلار هغه ليوی ته ووئيل،
"وړومبے لږ څۀ وخوره. چې تازه دم شې نو وروستو به بيا لاړ شې." ۶ نو هغه دواړه سړی کښېناستل او په يو ځائ يې
خوراک څښاک وکړو. د ښځې پلار بيا هغۀ ته ووئيل، "دا به ښۀ وی چې شپه دلته تېره کړې او خپل زړۀ خوشحاله کړې."
۷ ليوے پاڅېدو چې لاړ شی، خو د هغۀ سخر ورته مِنت وکړو چې ايسار شی، نو هغۀ يوه بله شپه هم هلته تېره کړه. ۸
په پينځمه ورځ سحر وختی هغه روان شو، خو سخر ورته ووئيل، "لږ څۀ وخوره او مازيګر پورې صبر وکړه." نو دواړو
سړو يو ځائ روټۍ وخوړه. ۹ کله چې هغه سړے، د هغۀ وينځه او د هغۀ نوکر يو ځل بيا روان شول، نو سخر ورته
ووئيل، "وګوره، ماښام نزدې دے، په کار دی چې تاسو ټوله شپه پاتې شئ. زر به تيارۀ شی، دلته پاتې شئ او خپل زړۀ

خوشحاله کړئ. سحر د سفر دپاره وختی پاڅئ او خپل کور ته لاړ شئ.“ ۱۰-۱۱ خو هغه سړی نهٔ غوښتل چې بله شپه هم
تېره کړی، نو هغه او د هغهٔ وينځه په خپله مخه روان شول، خپل نوکر او دوه کته شوی خرونه هم ورسره وُو. د ورځې
ناوخته وو چې هغوئ يبوس يعنې يروشلم ته نزدې راغلل، نو نوکر خپل مالِک ته ووئيل، ”دلته به ودرېږو او په دې يبوسی
ښار کښې به شپه تېره کړُو.“ ۱۲-۱۳ خو نيک يې ووئيل، ”مونږ به په يو داسې ښار کښې نهٔ پاتې کيږُو چې د هغه ځائ
خلق بنی اِسرائيل نهٔ وی. مونږ به تېر شُو او لږ مخکښې به لاړ شُو او په جبعه يا راما کښې به شپه تېره کړُو.“ ۱۴ نو هغوئ
د يبوس نه تېر شول او په خپله مخه روان وُو. نمر په پرېوتو وو چې هغوئ د بنيامين په علاقه کښې جبعې ته راغلل. ۱۵
هغوئ د شپې تېرولو دپاره ورغلل. هغوئ ښار ته لاړل او په بازار کښې کښېناستل، خو هيچا د شپې دپاره کور ته بونهٔ تلل.
۱۶ څهٔ وخت چې هغوئ هلته وُو، نو يو بوډا سړے راغلو چې ټوله ورځ يې په پټو کښې کار کړے وو. په اصل کښې هغه د
اِفرائيم د غرونو د مُلک وو، خو اوس په جبعه کښې اوسېدو. (هلته نور خلق د بنيامين د قبيلې وُو.) ۱۷ هغه بوډا سړی د
ښار په بازار کښې مسافر وليدو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تهٔ د کوم ځائ نه راغلے يې؟ او تهٔ چرته ځې؟“ ۱۸ ليوی
جواب ورکړو، ”مونږ د يهوداه په بيت‌لحم کښې وُو او اوس مونږ د اِفرائيم د غرونو مُلک لرې برخې ته روان يُو د کوم نه چې
زهٔ راغلے يم. خو داسې هيڅ څوک هم نشته چې مونږ خپل کور ته بوځی، ۱۹ زمونږ سره د خپلو خرونو دپاره واښهٔ او
بوس هم شته او داسې زما، زما د بلې ښځې او زما د نوکر دپاره روټئ او مے هم شته. ما سره د ضرورت هر يو څيز
موجود دے.“ ۲۰ هغه بوډا سړی ورته ووئيل، ”په خير راغلئ. زهٔ به ستاسو د هر ضرورت خيال ساتم، تاسو په بازار کښې
شپه مهٔ تېروئ.“ ۲۱ نو هغوئ يې د ځان سره کور ته بوتلل او د هغوئ خرونو له يې خوراک ورکړو. بيا هغوئ خپلې پښې
ووينځلې او روټئ يې وخوړه. ۲۲ هغوئ خپل زړونه خوشحالول چې د ښار څهٔ بدکاره سړی ناڅاپه د کور نه تاو شول او
په دروازه وهلو باندې يې شروع وکړه. هغوئ هغه بوډا سړی ته ووئيل، ”هغه سړے راوباسه چې تا سره کور ته راغلے دے.
مونږ د هغهٔ سره حرامکاری کول غواړُو.“ ۲۳ خو هغه بوډا سړے بهر ورووتلو او ورته يې ووئيل، ”نه، زما ورونړو، زهٔ تاسو
ته مِنت کوم چې داسې خراب او بې‌اخلاقه کار مهٔ کوئ. دا سړے زما مېلمه دے. ۲۴ ګورئ، دلته د هغهٔ وينځه او زما لور
ده چې وادهٔ شوې نهٔ ده. زهٔ به اوس هغوئ ستاسو دپاره بهر راوباسم او څهٔ مو چې خوښه وی ورسره يې وکړئ، خو د دې
سړی سره داسې بد کار مهٔ کوئ.“ ۲۵ خو هغه سړو د هغهٔ خبره نهٔ منله. نو ليوی خپله وينځه بهر ورولېږله. نو هغوئ
ورسره په زور زنا وکړه او ټوله شپه يې د هغې بې‌عزتی وکړه او په سحر کښې يې پرېښودله. ۲۶ د سحر په رڼا کښې هغه
ښځه راغله او د هغه بوډا سړی د کور په دروازه کښې وغورزېده، چرته يې چې خاوند وو. د نمر راختلو پورې هغه هلته وه.
۲۷ سحر د هغې خاوند پاڅېدو او کله چې هغهٔ دروازه کولاو کړه چې په خپله مخه لاړ شی، نو هغهٔ د کور په مخکښې خپله
وينځه وليده چې د دروازې په خولهٔ کښې پرَته وه او لاسونه يې درشل ته رسېدلی وُو. ۲۸ هغهٔ ورته ووئيل، ”پاڅه، راځه چې
ځُو.“ خو هغې جواب ورنهٔ کړو. نو د هغې لاش يې په خر باندې واچولو او په خپله مخه کور ته روان شو. ۲۹ کله چې هغه
ورسېدو، نو هغه کور ته دننه لاړو او چاقُو يې راواخستلو. هغهٔ د خپلې وينځې لاش واخستلو، دولس ټوټې يې ترې نه جوړې
کړې او يوه يوه ټوټه يې د بنی اِسرائيلو دولسو قبيلو له ولېږله. ۳۰ هر چا به چې دا وليدل نو وئيل يې، ”د کله نه چې بنی
اِسرائيل د مِصر نه راوتلی دی، نو مونږ هيڅکله د داسې کار په حقله نهٔ دی اورېدلی او نهٔ کله داسې کار شوے دے. مونږ به
د دې په حقله سوچ وکړُو. مونږ ته ووايئ چې څهٔ وکړُو؟“

د بنی اِسرائيلو جنګ دپاره تيارے کول

۲۰ ۱ بيا په شمال کښې د دان نه واخله په جنوب کښې تر بيرسبع پورې، هم داسې نمرخاتهٔ طرف ته د جِلعاد د مُلک

ټول بنی اِسرائيل راووتل. قوم د يو تن په شان په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې راغونډ شو. (٢) د بنی
اِسرائيلو د ټولو قبيلو مشران د خُدائ پاک د خلقو په دې غونډه کښې حاضر وُو او هلته څلور لاکه فوجيان د تُورو سره
ولاړ وُو. (٣) په دې دوران کښې د بنيامين خلق خبر شول چې نور ټول بنی اِسرائيل په مصفاه کښې راغونډ شوی دی. بنی
اِسرائيلو تپوس وکړو، "مونږ ته ووايئ چې دا جرم څنګه شوے دے؟" (٤) د کوم ليوی چې وينځه وژلے شوې وه هغۀ
جواب ورکړو، "زۀ او زما بله ښځه د بنيامين په علاقه کښې جبعه ته د شپې تېرولو دپاره لاړُو. (٥) د جبعې سړی په ما
باندې د حملې کولو دپاره راغلل او د کور نه يې ګېره واچوله. د هغوئ اراده زما قتلول وُو، خو هغوئ زما د وينځې سره
دومره غلط کار وکړو چې مړه شوه. (٦) ما د هغې لاش يوړو، ټوټې ټوټې مې کړو او يوه يوه ټوټه مې د بنی اِسرائيلو دولسو
قبيلو ته ولېږله. دې خلقو په مونږ کښې سپک او شرمناک کار کړے دے. (٧) تاسو ټول بنی اِسرائيل دلته يئ. نو تاسو
فېصله وکړئ چې مونږ له څۀ کول په کار دی." (٨) ټول خلق يو ځائ پاڅېدل او وې وئيل، "په مونږ کښې به يو کس هم
واپس نۀ ځی کۀ هغه په خېمه کښې اوسيږی او کۀ په کور کښې. (٩) مونږ به داسې کار وکړُو چې پچه به واچوو او څۀ
سړی به خوښ کړُو چې په جبعه باندې حمله وکړی. (١٠) د بنی اِسرائيلو لسمه برخه سړی به لښکر له خوراک رسوی او
نور به لاړ شی چې د جبعې نه د دې بې‌شرمه کار بدل واخلی چې هغوئ د بنی اِسرائيل په مُلک کښې کړے دے." (١١) نو د
بنی اِسرائيلو ټول سړی د دې يو مقصد دپاره راغونډ شول چې په ښار حمله وکړی. (١٢) د بنی اِسرائيلو قبيلو د بنيامين ټولې
علاقې ته پېغام وړُونکی ولېږل چې ووائی، "دا څومره سخت جرم دے چې ستاسو په مُلک کښې شوے دے. (١٣) نو د جبعه
دا بدکاره کسان مونږ ته حواله کړئ، چې مونږ يې ووژنو او دا بد عمل د بنی اِسرائيلو نه لرې کړُو." خو د بنيامين خلقو
خپلو خلقو يعنې بنی اِسرائيلو ته غوږ ونۀ نيولو. (١٤) هغوئ د بنيامين د ټولو ښارونو نه جبعې ته راغلل چې د نورو بنی
اِسرائيلو سره جنګ وکړی. (١٥-١٦) هغوئ په هغه ورځ باندې د خپلو ښارونو نه شپږويشت زره وسله بند فوجيان
راوغوښتل. د دې نه علاوه، د جبعې اوسېدونکو اووۀ سوه خاص خوښ شوی کسان هم راغونډ کړل کوم چې ګس متی وُو.
هر يو کس د لينډې په کاڼی باندې يو وېښتۀ ويشتلے شو او هيڅکله ترې نه نۀ خطا کېدو. (١٧) د بنيامين د خلقو نه بغېر
نورو بنی اِسرائيلی قبيلو څلور لاکه وسله بند فوجيان راغونډ کړل چې کوم ټول تکړه فوجيان وُو.

د بنيامين قبيلې خِلاف جنګ

(١٨) بنی اِسرائيل په بيت‌ايل کښې د عبادت ځائ ته لاړل، هلته هغوئ د خُدائ پاک نه تپوس وکړو، "کومې يوې قبيلې له اول
په کار دی چې په بنيامينيانو باندې حمله وکړی؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "د يهوداه قبيله." (١٩) نو په وربسې سحر بنی
اِسرائيل روان شول او د جبعې ښار ته نزدې يې خېمې ولګولې. (٢٠) هغوئ د بنيامين په لښکر باندې حملې کولو له لاړل او
ښار ته مخامخ يې د جنګ دپاره د فوجيانو قطارونه جوړ کړل. (٢١) د بنيامين لښکر د ښار نه بهر راووتلو او د ورځې
ختمېدو نه مخکښې هغوئ دوويشت زره بنی اِسرائيلی فوجيان وژلی وُو. (٢٢-٢٣) نو بنی اِسرائيليان د عبادت ځائ ته لاړل
او تر ماښامه پورې يې د مالِک خُدائ په حضور کښې د غم ژړا وکړه. هغوئ د هغۀ نه تپوس وکړو، "مونږ له په کار دی څۀ
چې مونږ بيا د خپلو وروڼو بنيامينيانو خِلاف جنګ له لاړ شُو؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائيل، "آو." نو بنی اِسرائيليان زړَور
شول او د جنګ دپاره يې هم هغه شان قطارونه جوړ کړل لکه څنګه يې چې په مخکښې ورځ باندې جوړ کړی وُو. (٢٤)
هغوئ په دويم ځل د بنيامين د لښکر خِلاف روان شول. (٢٥) بنيامينيان په دويم ځل د جبعې نه راووتل او په دې ځل هغوئ
اتلس زره وسله بند بنی اِسرائيلی فوجيان ووژل. (٢٦) نو ټول بنی اِسرائيل بيت‌ايل ته لاړل او د غم ژړا يې وکړه. هغوئ هلته د
مالِک خُدائ په حضور کښې کښېناستل او تر ماښامه پورې يې خوراک نۀ کولو. هغوئ د سلامتئ نذرانې او څۀ سوزېدونکې
نذرانې مالِک خُدائ ته پېش کړې. (٢٧-٢٨) د مالِک خُدائ د لوظ صندوق په هغه ورځو کښې په بيت‌ايل کښې وو او د

هارون نمسے، د اِلیعزر زوئ فینحاس د دې مشر وو. خلقو مالِک خُدائ ته ووئیل، "مونږ له په کار دی چې د خپلو وروڼو
بنیامینیانو سره بیا جنګ له لاړ شُو او که نه؟" مالِک خُدائ ورته وفرمائیل، "جنګ وکړئ. زۀ به سبا په هغوئ باندې تاسو له
فتح درکړم." ۲۹ نو بنی اِسرائیلو د جبعې نه ګېرچاپېره څۀ فوجیان په پټو ځایونو کښې کښېنول. ۳۰ نو په درېمه ورځ
هغوئ د بنیامین د لښکر خِلاف روان شول او جبعه ته مخامخ یې د جنګ دپاره د فوجیانو صفونه جوړ کړل، لکه څنګه چې
یې مخکښې جوړ کړی وُو. ۳۱ بنیامینیان د جنګ دپاره راووتل او د ښار نه لرې بوتلے شول. هغوئ د مخکښې په شان په
کولاو مېدان کښې د بیت‌ایل په لاره او د جبعې په لاره د څۀ بنی اِسرائیلو وژل شروع کړل او تقریباً دېرش بنی اِسرائیلیان یې
ووژل. ۳۲ بنیامینیانو ووئیل، "مونږ هغوئ له هم هغه شان شکست ورکړو چې څنګه مو مخکښې ورکړے وو." خو بنی
اِسرائیلو منصوبه جوړه کړې وه چې هغوئ وباسی او په سړکونو باندې یې د ښار نه لرې بوځی. ۳۳ نو کله چې د بنی
اِسرائیلو غټ لښکر بعل تمر ته ورسېدو نو صفونه یې جوړ کړل. بیا سړی د نمرپرېواتۀ طرف د جبعه ښار ګېرچاپېره د پټو
ځایونو نه د جنګ دپاره راووتل. ۳۴ د بنی اِسرائیلو لسو زرو تکړه فوجیانو په جبعه حمله وکړه او دا سخت جنګ وو.
بنیامینیانو ته پته نۀ وه چې د هغوئ تباهی رانزدې ده. ۳۵ مالِک خُدائ بنی اِسرائیلو له د بنیامین په لښکر باندې فتح ورکړه.
بنی اِسرائیلو په هغه ورځ باندې پینځویشت زره او سل دشمنان ووژل چا چې تُورې راویستلې وې، ۳۶ او بنیامینیانو ته پته
ولګېده چې هغوئ شکست وخوړو.

بنی اِسرائیلو څنګه فتح ومونده

د بنی اِسرائیلو اصلی لښکر د بنیامینیانو نه راواپس شوے وو ځکه چې هغوئ په هغه سړو باندې اعتبار کولو چې هغوئ د
جبعې نه ګېرچاپېره په پټو ځایونو کښې کښېنولی وُو. ۳۷ دا سړی په منډه منډه جبعې ته لاړل، هغوئ په ښار کښې خوارۀ
شول او هلته یې هر یو کس ووژلو. ۳۸ د بنی اِسرائیلو اصلی لښکر او په پټو ځایونو کښې سړو یوه نښه مقرره کړې وه. کله
به چې هغوئ د لوګی یوه لویه وریځ ولیده چې د ښار نه ختله، ۳۹ نو د جنګ د مېدان بنی اِسرائیلیان به راوګرځېدل. تر
هغه وخت پورې بنیامینیانو هغه دېرش بنی اِسرائیلیان وژلی وُو. او هغوئ د خپل ځان سره ووئیل، "بې‌شکه چې مونږ د
مخکښنی جنګ په شان هغوئ له شکست ورکړو." ۴۰ بیا نښه خرګنده شوه، د ټول ښار نه د لوګی د وریځې ختل شروع
شول. چې بنیامینیانو په ځان پسې وروستو وکتل نو حېران شول چې د ټول ښار نه لمبې ختلې. ۴۱ نو بنی اِسرائیلیان
راوګرځېدل او بنیامینیان په وارخطایۍ آخته شوی وُو ځکه چې هغوئ ته پته ولګېده چې د هغوئ تباهی رانزدې ده. ۴۲
هغوئ د بنی اِسرائیلو نه په شا لاړل او کولاو مېدان ته یې منډه کړه، خو هغوئ تښتېدے نۀ شول. هغوئ د اصلی لښکر او د
هغه سړو په مینځ کښې ونیولے شول کوم چې اوس د ښار نه راوتل او هغوئ تباه شول. ۴۳ بنی اِسرائیلو دشمنان ګېر کړل
او بغېر د رکاوټ نه هغوئ د جبعه نمرخاتۀ طرف ته یو ځائ پورې ورپسې وُو او د تګ په دوران یې هغوئ وژل. ۴۴ د
بنیامینیانو اتلس زره ښۀ فوجیان ووژلے شول. ۴۵ هغه نور راوګرځېدل او د کولاو مېدان په طرف د رِمون ګټ ته
وتښتېدل. د هغوئ نه پینځۀ زره سړی په لاره کښې ووژلے شول. بنی اِسرائیل په هغه نورو پسې جِدوم ته روان وُو او دوه
زره یې ووژل. ۴۶ په هغه ورځ باندې ټول پینځویشت زره بنیامینیان ووژلے شول چې ټول تکړه فوجیان وُو. ۴۷ خو شپږ
سوه سړی صحرا ته وتښتېدل او چې د رِمون ګټ ته ورسېدل نو هلته څلور میاشتې پاتې شول. ۴۸ بنی اِسرائیلیان هغه پاتې
شوو بنیامینیانو پسې راواپس شول او ټول سړی، ښځې، ماشومان او داسې څناور یې هم ووژل. هغوئ په هغه علاقه کښې
هر یو ښار وسوزولو.

د بنیامین قبیلې دپاره ښځې

۲۱ ۱ کله چې بنی اِسرائیلیان په مصفاه کښې راغونډ شوی وُو، نو هغوئ د مالِک خُدائ سره دا پوخ لوظ کړے وو
چې، "زمونږ یو کس به هم یو بنیامینی له خپله لور نهٔ ورکوی." ۲ نو اوس د بنی اِسرائیلو خلق بیت‌ایل ته لاړل او هلته تر
ماښامه پورې د خُدائ پاک په حضور کښې ناست وُو. هغوئ په چغو چغو او د ډېر فریاد سره ژړا وکړه، ۳ "اے مالِکه
خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه، داسې ولې وشول؟ د بنیامین قبیله ولې د بنی اِسرائیلو نه ورکیږی؟" ۴ بل سحر وختی
خلقو هلته یو قربانگاه جوړه کړه او د سلامتۍ نذرانې او سوزېدونکې نذرانې یې پېش کړې. ۵ هغوئ تپوس وکړو، "د بنی
اِسرائیلو د ټولو قبیلو نه داسې یوه قبیله شته چې په مصفاه کښې د مالِک خُدائ په حضور کښې غونډې له نهٔ وی تلې؟"
هغوئ پوخ قسم کړے وو چې هر څوک مصفاه له نهٔ وی تلے نو هغه به وژلے شی. ۶ بنی اِسرائیل په خپلو وروڼو
بنیامینیانو باندې خفه وُو او وې وئیل، "نن د بنی اِسرائیلو نه یوه قبیله جدا شوه. ۷ مونږ څهٔ وکړُو چې د بنیامین کوم
سړی پاتې دی چې هغوئ له د ښځو بندوبست وکړُو؟ مونږ د مالِک خُدائ سره پوخ لوظ کړے دے چې مونږ به هغوئ له
خپلې لوڼه نهٔ ورکوو." ۸ کله چې هغوئ تپوس وکړو چې د بنی اِسرائیلو په قبیلو کښې کهٔ داسې یوه قبیله وی چې هغه په
مصفاه کښې غونډې ته نهٔ وی تلې، نو هغوئ ته پته ولگېده چې د جِلعاد د یبیس یو کس هم هلته نهٔ وو، ۹ کله چې د خلقو
حاضری اخستلے شوه نو د یبیس یو کس هم نهٔ وو. ۱۰ نو غونډې خپل دولس زره تکړه سړی د دې حُکم سره ولېږل،
"لاړ شئ او په یبیس کښې سره د ښځو او ماشومانو هر یو کس ووژنئ. ۱۱ ټول نران ووژنئ او هغه ټولې ښځې هم ووژنئ
چې د سړی سره څملاستلې وی." ۱۲ د یبیس په خلقو کښې هغوئ څلور سوه داسې پېغلې پېدا کړې چې د چا لاس هم
ورته نهٔ وُو رسېدلے، نو هغوئ یې په سیلا کښې کېمپ ته راوستلې، کوم چې د کنعان په مُلک کښې دے. ۱۳ بیا ټولې
غونډې بنیامینیانو ته دا خبر ولېږلو کوم چې د رِمون گټ سره وُو او د روغې دپاره جرگه یې ورولېږله. ۱۴ بنیامینیان
واپس راغلل او نورو بنی اِسرائیلو هغوئ له د یبیس جینکۍ ورکړې کومې چې وژلے شوې نهٔ وې خو دا د هغوئ دپاره کافی
نهٔ وې. ۱۵ خلق په بنیامینیانو باندې خفه وُو ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو د قبیلو اِتحاد مات کړے وو. ۱۶ نو د
غونډې مشرانو ووئیل، "د بنیامین په قبیله کښې نورې ښځې نشته، کوم سړی چې پاتې دی نو د هغوئ دپاره د ښځو
بندوبست څنگه وکړُو؟ ۱۷ داسې دې بېخی ونهٔ شی چې د بنی اِسرائیلو د دولسو قبیلو نه یوه ختمه شی. مونږ له داسې څهٔ
طریقه لټول په کار دی چې د بنیامین قبیله ژوندۍ پاتې شی، ۱۸ خو مونږ دا اجازت نه شُو ورکولے چې زمونږ لوڼه وادهٔ
کړی، ځکه چې مونږ په هغه کس باندې لعنت وئیلے دے چې یو بنیامینی له اجازت ورکړی چې زمونږ د لوڼو نه یوه وادهٔ
کړی." ۱۹ بیا هغوئ ووئیل، "په سیلا کښې د مالِک خُدائ کلنی مېله زر راروانه ده." د بیت‌ایل شمال او د لبونه جنوب
طرف ته او د بیت‌ایل او شِکم په مینځ کښې چې کومه لار ده او نمرخاتهٔ طرف ته سیلا دے. ۲۰ هغوئ بنیامینیانو ته ووئیل،
"لاړ شئ او د انگورو په باغونو کښې پټ شئ ۲۱ او وگورئ، کله چې په مېله کښې د سیلا جینکۍ گډېدو له راوځی نو تاسو
د انگورو باغونو نه راوځئ. نو تاسو هر یو کس یوه یوه ښځه د هغوئ نه په زور راونیسئ او د بنیامین علاقې ته یې د ځان
سره بوځئ. ۲۲ کهٔ د هغوئ پلاران یا وروڼه مونږ له راشی او اِعتراض وکړی، نو مونږ به ورته ووایو چې د هغوئ سره
ښېگړه وکړئ او هغوئ دې ستاسو لوڼه د ځان دپاره وساتی، ځکه چې مونږ ته په جنگ کښې د ټولو سړو دپاره ښځې نهٔ دی
مِلاو شوې. او چې تاسو خپلې لوڼه هغوئ له نهٔ دی ورکړې نو په دې وجه تاسو گناهگار نهٔ یئ." ۲۳ بنیامینیانو هم داسې
وکړل، د هغوئ هر یو کس د هغه ښځو نه یوه یوه ښځه خوښه کړه کومې چې په سیلا کښې گډېدې او بو یې تلې. بیا هغوئ
واپس خپلې علاقې ته لاړل، خپل ښارونه یې دوباره جوړ کړل او هلته اوسېدل. ۲۴ هم په هغه وخت باقی بنی اِسرائیل روان
شول او هر یو واپس خپلې قبیلې، خپل خاندان او خپل جائیداد له لاړو. ۲۵ په هغه وخت کښې د بنی اِسرائیلو بادشاه نهٔ

وو. هر چا هم هغه شان کار کولو چې څنګه يې خوښه وه.

pashtobibles.org © يوسفزی ۲۰۱۹